

[23rd April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு விவசாயிகளும் செலவில் ஒரு பகுதி ஏற்றுக்கொள்ள முன் வந்தால், அதற்குப் பிறகு இதை நிறைவேற்றுவதில் ஒன்றும் தாமதம் இருக்காது.

SRI A. VEDARATHNAM : வாய்மேடு, தென்னநாடு பம்பிங் ஸ்டீம் வேலை துவக்குவதற்கு இல்லாத முறையில், ரயத்துகள் 1½ ரூபாய் ஸ்டீம் பம்பு பேப்பரில் எழுதி 14 ரூபாய் சொச்சம் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ரயத்துகள் தயங்கிக்கொண்டிருப்பதால், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் குறைவாக வசூல செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. சில விவரங்களை கனம் அங்கத்தினர் எனக்கு கொடுத்தால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Alangulam Scheme.

120 Q, **SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆலங்குளம் திட்டம் எப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

(ஆ) வேலை முடிந்ததும் வண்ணுன்பட்டி என்ற சிவஞானபுரத்திலிருந்து எத்திலோடு-ஆவரப்பட்டி-பிள்ளையார் நத்தம் கணமாய்க்களுக்குத் தண்ணீர் விட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The scheme has been taken up already and the works contemplated under Part I of the scheme have been completed.

(b) Improvements and repairs to these tanks are contemplated under Part II of the scheme which is under examination.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. SPEAKER : To-day is the second day of the discussion on the Electricity Budget. How much time does the Hon. Minister want for reply?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Forty-five minutes, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Leader of the Opposition will have fifteen minutes and the other two Party Leaders, Sri Pakkirisami Pillai and Sri Chinnadurai, will have fifteen minutes each.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு நமது மின்சார அமைச்சர் வைத்திருக்கக் கூடிய மின்சார போர்டின் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை

23rd April 1959] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

ஆதரித்த சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். குந்தா மின்சார உற்பத்தி திட்டத்தைப் பார்த்தபிறகு, உண்மையிலேயே மின்சார உற்பத்தி எந்த விதத்தில் எவ்வளவு விரிவாக அகியிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்கும். எப்படி மின்சார விளக்கைப் போட்டால் எவ்வளவு சீக்கிரம் எரிகிறதோ, அதேமாதிரி நம்முடைய மகாணத்திலுள்ள என்ஜினியர்கள் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை குந்தா மின்சாரத் திட்டம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே மேட்டூர் 'டன்னல் ஸ்கிம்' எடுக்கப்படுகிறதும் என்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. நண்பர் சீனுவா சய்யர் அவர்கள் நேற்று பேசும்பொழுது, இந்த அணையை கட்டும்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்திருந்தால் நன்கு இருந்து இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நமக்குக்கூட இன்னும் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுயராஜ்யம் கிடைத்திருக்குமானால், இன்னும் தமது நாடு முன்னேறுவதற்கு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மேட்டூர் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்பொழுது அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு உண்மையிலேயே மின்சாரம் என்றால் என்ன என்பது தெரியாமல் இருந்தது. அப்பொழுதே அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், அந்தத் திட்டம் ஆரம்பித்த மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்குக்கூட அப்பொழுது ஆள்கள் இருந்திருக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால், மேட்டூரில் மின்சார உற்பத்தி ஆரம்பித்தபொழுது, மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதற்காக அரசாங்கமே 'அட்வர்டைஸ்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டு' வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது பார்த்தால் எங்கும் மின்சாரம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக மின்சார அமைச்சர் சென்ற இடமெல்லாம் மின்சாரம் வேண்டும் என்று தினந்தோறும் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, குந்தாக் திட்டம் முடிவடைந்த பிற்பாடு அங்கு இருக்கக்கூடிய மெஷினரிகளையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்றால், மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கிமுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சிக்கனமாக வேலை முடியும்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் பேசுவதே கேட்கவில்லை. சபையைவிட்டு வெளியே செல்லும் அங்கத்தினர்கள் சப்தம் செய்யாமல் போகவேண்டும்.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கிம் நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அனுமதி கொடுத்தால் உண்மையிலேயே குந்தாவில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை மெஷினரிகளும் வீணாகக் கெட்டுப்போகாமல், டன்னல் ஸ்கிம் குறுகிய காலத்தில் ரொட்பவும் சிக்கனமாக குறைந்த செலவிலே முடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் மேட்டூர் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போகின்றதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதை பெரு மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம். அடுத்த படியாக, இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய குந்தா அண்ட் எமரால்ட் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வேகமாக வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கு நமது தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதார்த்தமாக நமது நாட்டிலுள்ள மக்களின் உழைப்பு எந்தவிதத்தில் நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகிறது என்பது தெரிகிறது. எவ்வளவுதான் கான்டாலிலிருந்து மெஷினரிகள் வந்தாலும் அதை உபயோகித்துக்கொண்டு இந்த மலைப்

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [23rd April 1959]

பாங்கான பிரதேசத்தில் இவர்கள் வேலை செய்வதைப்பார்த்தால் உண்மையிலேயே அவர்களை பெச்ச வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு அங்கு பல உத்தியோகஸ்தர்களும், பல இன்ஜினியர்களும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள். உண்மையிலே அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த வேலை படிந்தவுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் உயர்ந்த கிரேட் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அவ்விதம் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தலுதான் அவர்கள் இன்னும் பல திட்டங்களில் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிப்பதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சேலம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக மேட்டூர் சுற்றியிருக்கும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். சென்ற 10 துணங்களுக்கு முன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் வந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்தபோது அந்த இடங்களில் எல்லாம் மின்சார வசதி இல்லாததைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தின்படி இன்னும் அதிமுக மினரம் கிடைத்தால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க முடியும் என்பது புலனாகிறது. எவ்வளவதான் மின்சாரத்தை மற்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் உபயோகித்தாலும் உணவு உற்பத்திக்காக மின்சாரத்தை உபயோகப்டுத்தவற்றாக முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருகிற மின்சாரம் அவர்களுக்கு பொதாமல் இருந்து வருகிறது. இப்போது குறிப்பாக நாமநுந்வேண்டுமானால் சாயங்கால வேளைகளில் தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறது. இவ்விதம் தேவையாக இருக்கக்கூடிய சமீபத்தில் கரண்டி கிடைப்பதில்லை. இதையெல்லாம் அனுசரித்து கரண்டை இவ்வேளையில் கொடுக்கப்படுகிற பகல் நேரத்தில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறை பதற்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்றால் அவ்விடத்தில் இன்ஜினியர் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு அனுமதி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அகவே இதற்கு அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அந்தந்த பாதிகளில் இருக்குமாறு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது யென்றால் அவ்விடத்தில் இன்ஜினியரிடத்தில் போய் அனுமதி வாங்கி வருவதற்குள் அதிக காலதாமதம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக வர்கள் பிராந்தியத்திலேகரும்பு ஆலைகளுக்கு மின்சாரம் மிகவும் குறைவாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக கரும்பு ஆலைக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் மத்தியான வேளைகளில் கொடுக்கால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். சாதாரணமாக மத்தியான வேளைகளில் குறிப்பாக சத்தில் வெல்லம் தயாரித்தால் நல்ல வெல்லமாக கிடைக்கிறது. இரவு நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சஷ்டமிகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே கரும்பு ஆலைகளுக்கு பகல் நேரத்திலேயே கரண்டிசபை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்ததபடியாக, மேட்டூர் மின்சாரத் தொழிலாளர்களில் அதிகம் பேரும் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் 300 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்த

23rd April 1959] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

வேலை நடந்து வருகிறது. இதனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைத்துவிட முடியாது. இது பற்றிக் குறையாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே அடுத்த ஆண்டில் அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேலும் அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள், அதாவது ஸென்னை வொர்க்ஷாப்பில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அதிகம் பேர்கள் தனக்கூலிகளாகவே இருந்த வருகிறார்கள். ஐந்து ஆண்டு பத்து ஆண்டு வேலை செய்து வந்தும் கூட அவர்கள் என் எம். ஆர். தொழிலாளிகளாகவே இருந்து வருகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் மிஷும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பெர்மனன்ட் தொழிலாளிகளாக ஆக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே ஐந்து வருடம் பத்து வருடம் வேலை பார்த்து வருபவர்களை எல்லாம் பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள்தான் “ஹெடென்ஷன் லேன்”, “லோ டென்ஷன் லேன்” எல்லாம் போட்டு வருகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே இவ்விதம் தினக்கூலிகளாக இருந்துவரும் இவர்களை எல்லாம் பெர்மனன்ட் ஆக்கலாக ஆக்கவேண்டும் என்று மீண்டுமொரு முறை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் விவசாயிகளுக்கு கரண்ட் சப்ளை கொடுத்த போதிலும்கூட, விவசாயிகள் பம்பு செட் வாங்குவதற்கும், ஸ்பிரைசர், ஸ்பார்டர்கள் இவைகள் எல்லாம் வாங்குவதற்கும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் கோவார்டரேட்டில் டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் வாங்கி கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். எஸ்க்ட்ரிவிட்டி டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து கண்கஷன் கொடுத்த உடனடி பம்புசெட்டுகள் கொடுப்பதற்கும் கோவார்டரேட்டில் டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கருவிகள் எல்லாம் வாங்கவேண்டுமென்றால், அதிக விலை கொடுத்து சில சமயங்களில் பிளாக் மார்க்கட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இந்த சாமான்கள் எல்லாம் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் ஒக்கனைநல்லி என்ற இடத்திலிருந்து மின்சாரம் எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்து நல்ல முறையில் ஏதாவது ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தால் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட் வைப்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லி வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதிப்பொறுத்தவரையில் மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் எல்லாம் கூடுதலாகவும் நஞ்சை சாகுபடிதான் செய்யப்பட்டுவருகிறது. இதற்கு மேட்டூர் கால்வாயிலிருந்து ஐந்து மாதத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்த பிறகு அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் கிணறுகளில் எல்லாம் அதிகமான அளவில் தண்ணீர் ஊறறு இருக்கிறது.

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [23rd April 1959]

அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்கு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் அதை இறைப் பதற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மின்சாரத்தின் மூலம் தண்ணீர் இறைத்தால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் குறைந்துவிடும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அங்கு மேட்டூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் நின்ற பிறகுதான் கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீரை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். ஆகவே அந்த பிரதேசத்தில் பம்பு செட் வைப்பதற்கு இருக்கும் தடையை நீக்கி, அந்த பிரதேசத்தில் பம்பு செட் ஏற்படுத்தவ தற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வொர்க் ஷாப்பில் இருக்கக்கூடிய இரும்புகள் எல்லாம் சரியான விதத்தில் எடை போடப்படுவதில்லை. ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து வொர்க் ஷாப்புக்கு உபபடியே லாரியில் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் வொர்க்-ஷாப்பில் எந்தவிதமான கணக்கும் இல்லாததினால் வொர்க்-ஷாப்பில் அனைத்து கிரடுகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி அனைத்து தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே சர்க்கார் வாகன்களில் லாரி ட்ரான்ஸ்போர்ட் மூலமாக நேரடியாக எடுத்து வந்தால் நல்லதாக இருக்கும். மேலும் வொர்க்-ஷாப்பிலிருந்து பெரிய கருவிகள் செய்தது போக மீதி இரும்புத்துண்டுகள் (ஸ்க்ராப் அயர்ன்) வெளியே கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு வெளியில் கொடுக்கும் போது இரும்புத்துண்டுகள் என்று சொல்லிவிட்டு பெரிய இரும்புகள் எல்லாம் வெளியில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதற்கு ஏதாவது ஒரு தடையை ஏற்படுத்தி வெளியில் போய்க்கொண்டிருக்கும் இரும்பை கொண்டபோகாமல் இருப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஸ்க்ராப் ஆக இருந்தால்கூட, அந்த ஸ்க்ராப்பை சிறு கைத்தொழில்களுக்கு உபயோகப் படுத்துவதற்குக் கொடுத்தார்களானால் நன்றாக இருக்கும். அந்த முறையில் இதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய அனுகூலத்தை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Sri J. Matha Gowder in the Chair.)

2-10
p.m.

* SRI A. VEDARATHNAM. : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரவேற்கக்கூடிய எத்தனையோ விஷயங்கள் இருப்பதைப்பற்றி இதற்குமுன் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த போர்டைப் பற்றியும், அதில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும், இதற்கொருதான் பணியாற்றுகிற முறையில் அமையவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும், விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன அனுகூலங்களைச் செய்பவேண்டும் என்பதையெல்லாம் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றையே மீண்டும் பேசாமல் வேறு சில விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள மந்திரிசபையில் இந்த மின்சார அமைச்சர் அவர்கள்தான் மிகவும் இளையவர் அவர்கள் வயதிலே இன்னமையாக இருந்தபோதிலும், காரியத்திலே எல்லோரையும் முந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனைய மந்திரிமார்களும் அவரவர் துறையிலே அகில இந்தியாவிலேயே முதன்மை ஸ்தானத்தை வகித்துவந்த போதிலும், அவர்கள் இகர்குமுன் அனுபவம் உடையவர்கள். மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதுதான் மந்திரிசபையிலே இடம் பெற்றிருந்த போதிலும், அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் பணி இந்தியாவில் அவர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் கிடைக்கம்படியாக செய்திருக்கிறது நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடைய வேண்டிய விஷயம்.

[23rd April 1959] [Sri A. Vedarathnam]

இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பு அதிவேகமாக நம்முடைய மாநிலத்திலே நடைபெற்றுவருவது நாம் எல்லோரும் சந்தோஷிக்கத் தகுந்த முக்கியமான விஷயம். தொழிற்சாலைகள், விவசாயம் இவற்றுக்கெல்லாம் மின்சாரக் கட்டணத்தில் எப்படிச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே மாதிரி இப்பொழுது தனி நபர்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் சலுகை-விநியோகம் செய்வதிலே முனிசிபாலிடிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுமேயானால், அதைக் காட்டிலும் வரவேற்கத்தகுந்தகாரியம் என்று இருக்கமுடியாது. மதுரை, சென்னை போன்ற இடங்களில் கொடுத்திருக்கும் சலுகைபோல அந்த உற்பத்தி விநியோகம் செய்வதற்கு ஏனைய முனிசிபாலிடிகள் ஏதேனும் முன்வருமானால் அவைகளை அனுமதித்தால் முனிசிபாலிடிகளுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும்; நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடத்திலே அவர்கள் மான்ய உதவிக்கு விண்ணப்பம் போட்டுக்கொண்டே இருக்கமாட்டார்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இப்பொழுது திருக்கும் கொள்கைப் பிரகாரம், முனிசிபாலிடிக் அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கக்கூடியதையெல்லாம் நாம் தேசியமயமாக்கி கொண்டுவருகிறோம்.

* **SRI. A. VEDARATHNAM:** தனி நபர்களிடத்திலே இருப்பதை மாற்றி முனிசிபாலிடிகளுக்குக் கொடுக்க முடியுமா என்று நினைத்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், உதைக்காட்டிலும் விரைவில் மாகாணம் முழுதும் தேசிய மயமாக்கப் போவதால், அதற்கு இடையில் ஒரு படி வேண்டியதில்லை என்று கூறுவது வரவேற்கத் தகுந்தது, அதை சந்தோஷத்தோடு வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்பொழுது தனியாரிடம் வசூலிக்கப்படுகிற அதே கட்டணம்தான் முனிசிபாலிடிக், பஞ்சாயத்து முதலிய ஸ்தாபனங்களுக்கும் விதிக்கப்படுகின்றது. அம்மாதிரி அவர்களிடத்திலே ஒரு புறத்தில் கட்டணம் வசூலித்து விடுவதால், அவர்கள் பற்றாக்குறை அதிகமாகி அவர்கள் மறுபடியும் அரசாங்கத்தினிடத்திலேயே வந்து மான்ய உதவி கோரி விண்ணப்பங்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே தொழில் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும் எப்படி குறைந்த கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறதோ அதே மாதிரி முனிசிபாலிடிகளுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் குறைந்த கட்டணம் விதிக்கப் படவேண்டும். இதனால், இந்த மின்சார இலாபங்களுக்கு ஏதோ நஷ்டம் என்று கருதிய போதிலும், மின்சாரத்திற்கான கட்டணம் குறைகிறது என்று கருதிய போதிலும்கூட இதர துறையில் அரசாங்கத்தினிடத்தில் விண்ணப்பம் போட்டு மான்ய உதவி கோரி விண்ணப்பம் போட முன் வராமல் இருப்பார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவிட்கிறேன். எனவே, முனிசிபாலிடிக் தனி தொழில் அதிபர்களைப் போன்று அல்ல. அது ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம், நகரத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் பயன்படக்கூடிய ஒரு பெரிய விஷயம். முனிசிபாலிடிக் கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் மின்சாரக்கட்டண விஷயத்தில் சலுகை அளிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தை நாம் ஏராளமாக விரித்தி செய்துகொண்டு போகிறோம். அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளுக்கெல்லாம் வெளி நாட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் எந்த அளவு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவு

[Sri A. Vedarathnam] [23rd April 1959]

அதற்குத் தேவையான கருவிகள் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு நமக்கு வெளி நாட்டு நாணயச் செலாவணி வசதிகள் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் தொழில் அபிவிருத்தி தடைப்படுகிறது. அணுஉலேக்சுடம் கூட நம்முடைய நாட்டில் தவறாக வேலை செய்கிறகாலத்தில் மின்சாரக் கருவிகள் இவகே செய்வது பிரமாதமான காரியமல்ல. அவற்றையும் நம்முடைய மாநிலத்திலே உபயோகிப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்டவரையில் எல்லாக்கருவிகளைப் பொருத்தும் சுதேவைப் பூர்த்தியை நாம் எய்தவேண்டும். அதற்கான கருவிகளை உற்பத்தி செய்கின்ற விஷயத்திலே இந்த இலாகா சவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மாத்திரமல்ல. இன்னும் இதைக் காட்டிலும் முக்கியமான விஷயம், ஐந்து லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அணுசக்தி உலேக்சுடத்தை நம்முடைய மாநிலத்திலே தவக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்; போற்றத் தகுந்த விஷயம். அதற்கு நாம் முந்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் எவ்விதமான சந்தேகமும் கிடையாது. ஆனால் இதே மாதிரி விண்ணப்பத்தை இன்னும் எத்தனை மாகாணங்கள் போட்டிருக்கின்றனவோ என்ற விஷயம் நமக்குத் தெரியாது. இதில் நம்மையெல்லாம் முந்திக்கொள்ளக் கூடிய நபர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் அருகாமையிலே இருக்கிறார்கள். நம்மைவிட செல்வாக்குள்ள மாநிலங்களெல்லாம் கூட அங்கே இருக்கின்றன.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: மாநிலங்கள் முந்திக்கொள்வது என்பது அல்ல விஷயம். மாநிலத்தில் தேவைதான் இதில் முக்கியமாக கவனிக்கப்பட்டவேண்டியது.

***SRI. A. VEDARATHNAM:** மற்றவர்கள் முந்திக்கொண்டுவிடுவார்கள் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தக்க முயற்சி எடுத்தக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஏமாந்துவிடுவார்கள் என்றும் நான் குறிப்பிட்டவில்லை. ஆனால் அதற்கான முன் ஜாக்கிரதை யோடு வேலை செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் நான் அவர்களின் நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்ன முன் ஜாக்கிரதை என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் பல இடங்களில் யுரேனியம், தோரியம் போன்ற அணுசக்தி உலேக்சுடத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள் ஏராளமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி சர்வே நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சி என்று சொல்லும்போது பூதத்துவ ஆராய்ச்சி மாதிரியல்ல. ஆகாய விமானத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கும் போதே தோரியம், யுரேனியம் எந்த இடத்தில் இருக்கின்றன என்று அந்த விமானத்தில் ரிக்கார்டு செய்யக்கூடிய நுண்ணமமான கருவிகள் இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் மாகாணம் முழுவதும் ஆகாய விமானத்தில் ஒரு முறை டிறந்து சென்றால் எங்கெங்கே அணுசக்திக்கு வேண்டிய பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதை எளிதில் அறியலாம். ஜீப் காரில் போகும்போது எந்தெந்த இடத்தில் இந்தப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டக்கூடிய கருவிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த ஸர்வைய அவர்கள் முன்னதாகச் செய்து இதனை இடங்களில் அணு ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய பொருள்கள் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன, அவைகளைக் கண்டு பிடித்துத் தயாராய்வைத் திருக்கிறோம், எனவே அவர்கள் கோரியிருக்கும் அணு உலேக்சுடத்தை முதன்மையாக இந்த மாநிலத்தில் வைப்பதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கோருவதற்கு முன் ஏற்பாடுகளை நாம் செய்யவேண்டும்.

23rd April 1959]

THE HON. SRI. V RAMAIAH : அதைக் காட்டிலும் தேவை ரொம்ப அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

* SRI A. VEDARATHNAM : நமது மாநிலத்தில் மின்சாரத்திற்கு தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்பது சொல்லாமல் வ விளங்கக்கூடியது. அந்த இந்நியாவிலேயே மம்முடைய மாகாணத்தில் தான் மின்சாரத் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கான இன்னும் எதிர்காலத் திட்டங்களும் நிரம்ப இருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் இந்த ஹைட்ரோ எக்ட்ரிவிடி பயனற்றதாக ஆகிவிடுமோ என்ற நிலையில்கூட அனு ஆராய்ச்சி முடிவுகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. 2,600 டவுண்டு நிலக்கரியிலிருந்து கிடைக்கும் உஷ்ண சக்தியானது ஒரு பவுண்டு தோரியம் யுரேனியத்திலிருந்து கிடைத்து விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இருக்கு மயானால் அந்த அனு உலைக்கூடம் வந்த பிறகு இதெல்லாம் கூட லாபகரமற்ற திட்டங்கள் என்று நினைக்கும்படியாக நேரக்கூடும். எனவே காலம்கடத்தாமல் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற அந்தத் திட்டத்தில் அதைக் கொண்டுவர முன்வரவேண்டும். அதற்கான முன் ஏற்பாடுகளை அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த அவகாசம் அளித்த உலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. DORASAMI REDDIAR : கணம் சபநாயகர் அவர்களே, (ஸ்ரீ ஏ. ஏ. ரஷித் தலைவர் அவர்களே) இரண்டும் ஒன்று தான். மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றி டிசம்போது 1958-ம் ததில் டைரல்ட், அவலாஞ்சி குந்தா முதலிய திட்டங்களை பார்வையிட்டு விட்டு வந்தோம். அங்கே யெல்லாம் திட்டமெல்லாம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. வேகமாக வரக்கூடிய ஜலத்தை தேக்கி அதன் மூலம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து மின்சார விசைகளை அமைத்து சப்ளை செய்வதாக உத்தேசிக்கப்பட்டுப் பராகச சொல்லப்படுகிறது. பெரிய திட்டங்களில் இப்பொழுது வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. தேக்கிக்கண்களான சூப்பாய் செல்வு செய்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப் படியான மெஷின்களை வைத்து சரன்சி போட்டுகள் அச்சுத்து வெலு செய்தாலும் போதாது என்ற அளவில் அங்கு வேலை நடைபெற்று வருகிறது. (சிரிப்பு) அங்குள்ள இஞ்சினியர்களும் மற்றவர்களும் சப்பந்திகளும் நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ரொம்பவும் ஊக்கத் துடனும், திறமையுடனும் தான் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதைப் பற்றி ஆட்சேபணைய கிடையாது. சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஆனால் சிறு நீர் பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் (சிரிப்பு) சிறு நீர் என்று எவ்வளவு வேறு அர்த்தம் கொடுக்கலாம். சிறிய நீர் பாசன அளவில் எவ்வளவோ வேலைகள் நடைபெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகமான அளவில் ஜலம் அங்கே வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சிறிய நீர் திட்டம் அநேகம் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் பெரிய அளவில் அருவிகள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. பழை காலங்களில் சில இடங்களில் அதிகப்படியான ஜலம் தேங்கலாம். அப்படிப்பட்ட இடங்கள் பல இருக்கின்றன தமிழ் நாட்டில். அவைகளையெல்லாம் பயன் படுத்திக் கொண்டால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பெரிய திட்டத்தை ஒரே இடத்தில் அமைத்து வேலை செய்வதைக் காட்டிலும் அந்தந்த ஜில்லாக்களில் சிறு திட்டங்களை அமைத்து அங்கங்கே அதை சப்ளை செய்வதற்கு திட்டமிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 76 சதவிகிதம் ஜல சக்தி மூலமாகவும் 24 சதவிகிதம் நிலக்கரி சக்தி மூலமாகவும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டம் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஒரே இடத்தில் பெரிய ஸ்கீம்களைப்போட்டு சப்ளை செய்வதைக் காட்டிலும் ஒவ்வொரு ஜில்லா வாரியாக நிலக்கரி சம்பந்தப்பட்ட இஞ்சின்களை வைத்துக் கொண்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து சப்ளை செய்யலாம். அப்படி உற்பத்தி செய்து அந்த ஜில்லா விற்கு சப்ளை செய்யலாம், அப்படி சப்ளை செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு மின்சாரம் உற்பத்தியாகியும் விவசாயி

[Sri B. Doraisami Reddier] [23rd April 1959]

களுக்கு இடஞ்சல்கள் பல இருக்கின்றன. சிலருக்கு விவசாயத்திற்கு என்று மின்சாரம் கொடுத்தாலும் அநேகம் பேர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவர்களுடைய கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை ஆயிரம் தலை படைத்த ஆதிசேஷன் வந்தாலும் நிவர்த்திக்க முடியாது. காரணம் அவர்களை சாகுபடி செய்வதற்கு இரவு காலங்களில் தான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். புஞ்சை சாகுபடி செய்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இரவில் ஒருக்கால் மின்சாரம் சப்ளை செய்யலாம். ஆனால் நஞ்சை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு நிச்சயமாக பகல் நேரங்களில் தான் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயமும் செய்ய முடியும். காரணம் நஞ்சை சாகுபடியில் 100-க்கு 90 பங்கு பெண்கள்தான் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு பகலில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இரவு நேரங்களில் புஞ்சை சாகுபடிக்கும் பகல் காலங்களில் நஞ்சை சாகுபடிக்கும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பம்பாய் போன்ற மற்ற ராஜ்யங்களைக்காட்டிலும் சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே புத்தத்தில் கண்டிருக்கிறது. அது வாஸ்தவத்தான். தமிழ் நாட்டில் ஒரு பண்பு இருக்கிறது. அதாவது சாப்பிடும் போது விளக்கு அணைந்துவிட்டால் அதன் பிறகு சாப்பிடக்கூடாது என்ற ஒரு பண்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராமங்களில் மின்சாரம் வந்து விட்டதால் சாப்பிடுமேபோதல்லாம் மின்சார விளக்கு அணைந்து போய்விடுகிறது. அதனால் சிலர் சாப்பிடுவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படி ஏற்பட்டால் சாப்பிடாமல் இருப்பது இல்லை. ஆகவே இப்படி அடிக்கடி மின்சாரம் நின்று போகிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது. அதைப்பற்றி கேட்டால் போதுமான சக்தி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சாப்பிடுமே போது விளக்கு அணைந்து விட்டால் மற்றபடியும் சாப்பிடக்கூடாது. ஆனால் சாப்பிடாமல் இருக்கிறார்களா என்ன? மின்சார லைட்டுகளை நம்பி சாப்பிடுவது ரொம்பவும் டேஞ்சர். (சிரிப்பு) சாப்பிடுவதற்குள் மூன்று தடவை அணைந்து விடுகிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மின்சார சப்ளை எப்பொழுதும் விடாமல் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. படிக்க குழந்தைகள் உட்கார்ந்தால் மின்சார லைட் நின்று போய் விடுகிறது. விடியற்காலையில் படிக்க உட்கார்ந்தாலும் நின்று போய் விடுகிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் மின்சார திட்டம் வகுக்கும்போது இப்படி அடிக்கடி நின்று போக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்கவில்லை. இந்த முறையில் மின்சார இலாகா சரியாக இயங்கவில்லை என்று வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. மின்சாரம் கிடைக்காத இடங்களில் ஆயில் இஞ்சின்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் விவசாயத்திற்கு. சில இடங்களில் ஷிட் லுமல் மின்சாரம் வருவதால் அதை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் இன்னும் ஆயில் இஞ்சின்களையே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரே இடத்தில் மின்சாரம் உற்பத்தியாவதால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்த அந்த ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவுக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எவ்வளவோ இஞ்சினியர்கள் படித்துவிட்டு பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துக்

23rd April 1959] [Sri B. Doraisami Reddiar]

கொண்டு வேண்டிய கரன்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். 24 சத விசிதம் நிலக்கரி சக்தி மூலமாகவும் 76 சத விசிதம் ஜலதார சக்தி மூலமாகவும் உற்பத்தி செய்யலாம். அந்த முறையில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து உபயோகப்படுத்தினால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

கிராமங்களில் சப்ளை செய்யப்படும் மின்சாரம் அடிக்கடி நின்று போகாத அளவில் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நகரங்களில் நின்று போனாலும் பாதகம் இல்லை. கிராமங்களில் மட்டும் நின்று போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த தாலுகாவில் ஜென ரேட்ரை வைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கனம் அமைச்சர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : Sir, I congratulate the Hon. the Minister²⁻³⁰ for Electricity, who previously used to give us shocks^{p. m.} through power cuts and who is now in a position to assure us regular supply of electricity for power and light. I also thank the Hon. Minister who, through his authorities, was able to arrange a trip for us to the Kundah Project. There, we were able to see for ourselves the magnitude of the work that is being carried on. I also take this opportunity to congratulate the Chief Engineer for Electricity who assured us that he would be able to complete the Project much ahead of the time. We are really proud of our Chief Engineer and other members of his staff.

Let us not be complacent or lethargic and let us not think that we have done everything we could, by completing the Kundah Project. It is a good augury no doubt and we will get more power . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order. When an hon. Member is speaking, no one should move in between the Speaker and the hon. Member who is speaking. Now, one Mr. Reddiar was doing this. Is it in order?

* SRI A. A. RASHEED : Let us not be complacent that everything could be achieved by merely completing the Kundah Project. As I have already stated, it is a good augury and we will get more electric supply. It only shows that our State is getting more and more industrialised. We should not rest content with the completion of the Kundah Project. If we were to stop with that project, it will only mean that we will have to stop further industrialisation of our State. There is no use of boasting ourselves by saying that our State stands first when compared to other States in India. Let us not compare ourselves only with inferior States and with States which are backward and which do not possess so much of electricity. Let us compare ourselves with some of the

[Sri A. A. Rasheed] [23rd April 1959]

foreign countries where the per capita consumption of electricity is much more. I think we have not yet reached the average per capita consumptoin of electricity in those foreign countries. Hence, even after completing the Kundah Project, I would request the Hon. Minister for Electricity to take up other projects. I am informed that if necessary funds are made available, the authorities concerned could take up other projects as well and complete them if possible, with the help and aid of other foreign countries who are well-disposed towards us. Even here, let us not be complacent and think that it is enough if we have hydro-electric projects. Let us construct a few more thermal stations. After all, in the foreign countries, it is the thermal stations which supply power to the industries rather than the hydro-electric projects.

As regards rural electrification . . . (The Hon. Minister for Electricity Sri V. Ramaiah was just then leaving the House.) I am afraid the Hon. Minister for Electricity is going out and I do not know who is going to take note of my complaints about rural electrification. One complaint is that in the matter of electrification of villages, especially the Electricity Board thinks always in terms of rupees and naye paise. In a welfare State, it should not be the case and the monetary aspect should not be the criterion. In a Welfare State, every village should have electricity whether it is remunerative or not.

Sir, I would like to draw the attention of the authorities concerned and also the Hon. Minister to the power cuts made in the case of the tanning industry. The work of the tanneries is such that the work could not be carried on during the nights. Hence, power should be supplied to them only during the day-time. I would request the Hon. Minister to see that at least in the case of tanneries, power was made available during the day-time instead of during the nights, when it will be useless for them. With these few words, I conclude my speech.

SRI K. R. VISWANATHAN : சலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டுமூலைய அறிக்கையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற அசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலிருந்து நாம் அறிவது—மின்சார போர்டு இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் பொருப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும்—ஒரு ரெண்டு ஆண்டுகள் மட்டவதற்குள்ளாகவே பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அந்த மாகிரி பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் காணமான அந்த போர்டுக்குக் சலைமை தாங்கும் அமைச்சர் அவர்களையும், அதில் அங்கம் வகித்திருந்த சலைமை ஜெனரலியர் அவர்களையும் இர உறுப்பினர்களையும் நாம் மாறாட்ட ஜெனரலியர்களுக்கொருங்கே இரண்டும், இரண்டாவது ஒர்ப்பாண்டுக்குத் திட்ட காலத்தில் நமது மர்நிலைத்திரகா மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மொத்த கொடை 150 கோடி ரூபாய் சிலைக்கும், ஆனால் மின்சார போர்டு நிறைவேற்றி வரகிற பெரிய பெரிய மின்சார திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது சுறிப்பாக சுந்கா திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கனடா அரசாங்கம் கொடுக்கிற உதவித்

BUDGET FOR THE YEAR 1959-60

23rd April 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

தொகையையும் சேர்த்து 75 கோடி ரூபாய் செலவழிப்புத் திட்டமிட்டிருக்கிறாள். அதுவும் இத்தொகையை இந்த 50 60-க்குள்ளாகவே செலவழிக்கப்பட்டுகிறது என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது. அதுவும் நம்முடைய திட்டங்களுக்குள் மிகவும் முக்கியமான குந்தா திட்டத்தை—சட்டசபை உத்தையில் கூடியிருக்கிற காலத்தில்—நேற்றும் அதற்கு முந்தைய நாளும் சட்டசபை உறுப்பினர்களையெல்லாம் நேரில் அங்கேயே அழைத்துப்போய் காட்டிய காரணத்தினால் மிகவும் முக்கியமான திட்டத்தை நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. அதவும் அங்கே அந்த மாபெரும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வித்தகத்தைப் பார்க்கிறபோதான மிச்சம் வியக்கத்தக்க முறையில்—ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை செய்கின்ற காட்சியைப் பார்க்க முடிந்தது. குறிப்பாக வடநாடு, தென்னை என்று பேசப்படுகிறபோது வடக்கே கட்டப்பட்டுப் பக்காநங்கல் அணைக்கட்டைப்பற்றியே—அங்கு லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதைப்பற்றியே பேசுவது உண்டு. ஆனால் அவற்றையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு இந்தத் திட்டத்தை நேரில் பார்த்துவிட்டால் போதும். இதற்கு சடான ஒரு பெரிய மாபெரும் மின்சாரத் திட்டம் இல்லை யென்றே சொல்லிவிடலாம். ஆயிரக் கணக்கான பேர்கள் மிகவும் உற்சாகமாக வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே சிறு ஆறுகளாக ஓடுகின்ற வற்றை அணை கட்டுத் தடுத்து—இறையாகவே அமைந்துள்ள உயர் மிக்க மலைகளை துணையாகக் கொண்டு—நீர் ஆறுகளை சுரங்கம் மூலமாக ஒன்றுசேர்த்து பெரிய மின்சார நீர் ஆறுவாக பயன் படுத்திக் கொள்ள போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப் பார்ப்பதற்குப் போதுமான இன்ஜினியர்களுடைய மிக நுட்பமான வேலைத்தனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அங்கே மூன்று மைக்ஸ் தூர மலையையே டைந்து கொண்டு போகிறார்கள். அந்தச் சூழைப் பாதையை அமைக்கின்ற திறனைக் கண்டு வியக்காமல் இருக்க முடியாது. அவற்றைப் பார்த்த பின்—அங்கு வேலை சொகிற இந்த மாபெரும் திட்டத்தை வகுத்து செயலாற்றுகிற நமது பிரதம இன்ஜினியர் அவர்களையும், இதர இன்ஜினியர் அவர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பார்ப்பதற்கு அது எளிதுபோல தோன்றினாலும்கூட எத்தகைய துன்பங்கள், தொல்லைகள் எல்லாவற்றுக்கும் அவர்கள் உள்ளாகி—எவ்வளவு நுட்பமான அறிவோடு அவர்கள் சொல்பற்றி வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்தகொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய பெரும் திட்டத்தினால் நம் முடைய சந்ததியார்கள் மிகவும் பயன்பட்டு வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கண்டு வியக்கப்போகிறார்கள். இதற்குக் காரணமாக உள்ள அத்தனை பேர்களையும், அரசாங்கத்தையும் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிலகிரி மாவட்டத்தில் இந்த மாபெரும் குந்தா திட்டத்தை மட்டும் கட்டுவதோடு அல்லாமல் சந்திரல்லா திட்டம் என்பதாக ஒன்றையும் உத்தையில்லாந்து சுமார் 6 மைல் தொலைவில் உள்ள சந்திரல்லா ஆற்றுக்குக் குறுக்கே நீர்தசேக்கம் ஒன்றைக் கட்டும் வேலைபை இந்த ஆண்டே துவங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து வரவேலுகிறோம். அதை மிக விரைவில் நடத்தவதற்கு இந்த உண்டியல் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு நாம் மகிழ்கின்றோம்.

அடுத்தபடியாக நான் பேச விரும்புவது—இப்படி சர்க்கார் நிறைவேற்றுகிற பெரிய திட்டங்களுக்கு அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தையும் மிக விரைவாகப் போட்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் மூன்று நான்கு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி—ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தைக்

[Sri K. R. Viswanathan] [23rd April 1959]

கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுப்பது என்று திட்டம் வகுத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதுவரையிலும் 737 கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்து விட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் அகில இந்தியாவிலும் 15,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது திட்டம். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் 5,000 கிராமங்களுக்குமேல் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. குறிப்பாக இந்திய அரசாங்கத் திட்டத்தில் முன்னில் ஒரு பங்குக்குமேல் நம் மாநிலத்திலேயே விஸ்தரிக்கத் திட்டமிட்டு அதவும் பெரும் பகுதி மிகவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு இருப்பதைக்கண்டு நாம் எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒரு குறையை மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி இந்த மாநிலத்தில் பெருவாரியாக, சிறந்த முறையில் மின்சார வசதி பரப்பப்பட்டிருந்தாலும் கூட இன்னும் சில பகுதிகள் இந்த மின்சார வசதி பெற இடமில்லாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் தாலுகா மின்சார வசதி கிடைக்கப் பெறாமல் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி நான் இங்கு பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் கூட எந்த வித முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதைப் பின் தங்கிய பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்காமல் இருப்பதற்கு உள்ள காரணத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்று, அமைச்சர் அவர்களுடைய பாராமுகம் என்று சொன்னால் கூடத் தவறில்லை என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்கள் மாவட்டம் மின்சார விஷயத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிந்தவர், அவர் மனம் வைத்தால் அவர் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை மிக விரைவில் செய்யமுடியும். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. இடையில் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. மின்சார விநியோகப் பொறுப்பு தனியார் கம்பெனிகளிடம்—பரைவேட் லைசென்ஸிகளிடம் இருக்கும் காரணத்தால் அவர்கள் தாமா கவே முன் வந்து மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். அரசாங்கமும் மின்சார வசதிகளை விஸ்தரிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்பொழுது பரைவேட் லைசென்ஸ்தார்களுக்குக் கடன் கொடுக்க இந்திய அரசாங்கத்தார் முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்தக் கடன் கொடுக்கிற உதவியைக் கொண்டு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தகைய பின் தங்கிய பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முடியாமல்கு மற்ருரு காரணமும் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் மின்சார போர்டுக்கு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 15 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 5 பேர் மின்சார போர்டு உறுப்பினர்கள். 10 பேர் வெளியார்கள். அந்தப் 10 பேரில் பெரும் பகுதியினர் சென்னையில் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிறவர்கள் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஒரிரண்டு பேர் வேண்டுமானால் கோயம்புத்தூரில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள எந்த உறுப்பினரும் அதில் இடம் பெறவில்லை. அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருந்து பயிற்சி பெற்றவர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள் ஆலோசனைக் குழுவில் இருந்தால்தான் ஆங்காங்கு இருக்கும் குறைகளையும், எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய திட்டங்களையும் மின்சார போர்டுக்கு எடுத்துக்கூறி ஆலோசனை செய்ய இடம் இருக்க முடியும். அத்தகைய நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் ஆங்காங்கு சில குறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது தவிர அந்தந்த மாவட்டங்களில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்க

23rd April 1959] [K. R. Viswanathan]

திட்டம் இருந்தால் கூட அங்கு இருக்கும் அபிவிருத்தி சபைகள் அவ்வேலைகளைக் கவனிக்க இடம் இருக்கிறது. என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அத்தகைய அபிவிருத்திக் குழுக்கள் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. அது நடைமுறைக்கு வர இன்னும் சில மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகள் செல்லலாம். அத்தகைய ஆலோசனைக் குழுக்களை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரமானது நம்முடைய நாட்டுக்கு எல்லா விதமான காரியங்களுக்கும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அதற்காக எவ்வளவு பணம் அரசாங்கத்தில் இருந்து செலவழித்தாலும் கூட அது பிரயோஜனமாகத் தான் இருக்குமே தவிர பிரயோஜனம் இல்லாமல் போகாது. மின்சாரத்தை விவசாயத்துக்கும் பயன்படுத்துவதற்கு இப்பொழுது முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். உணவு இல்லாவிட்டால் மக்கள் ஜீவிக்க முடியாது. இப்பொழுது கைத்தறித் துணிக்கு 1½ அணா ரிபேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கதருக்கு 3 அணா கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த பம்பு செட் மூலம் உபயோகமாகும் மின்சாரத்திற்கு 20 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போடுகிறார்கள். அதோடு கரண்டையும் கப் பண்ணி விடுகிறார்கள். சீட்டு முதல் வைக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லையென்று காண்ட் கப் பண்ணினாலும் பரவாயில்லை. சீட்டு முதல் வைத்தால் விவசாயிகள் ஒழுங்காக விவசாயம் செய்ய முடியாது. மனிதனுக்கு எது பெரிது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மனிதனுக்கு உயிர் பெரிது. விவசாயிகள் ஒரு நாளைக்கு 2 அல்லது 3 மணி நேரம் தண்ணீர் இறைக்கப் போகிறார்கள். அதற்கு மேல் இறைக்கப் போவதில்லை. அவர்கள் இவ்வசமாகக் கூட இறைக்கலாம் என்று செய்யலாம். அவ்வாறு செய்தால் செய்வது உணவுப் பஞ்சம் தீரும். அந்த மாதிரி உணவுக்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அமெரிக்காவில் இருந்து அவர்கள் ஆற்றில் போடும் கோதுமையை நாம் கடனுக்கு வாங்குகிறோம். இப்பொழுது நெல் அரைக்கிற மெஷின்கள், சிறிய தொழில்கள் ஆகியவற்றுக்கு சீட்டு முதலை எடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் விவசாயத்துக்குச் சீட்டு முதல் இருக்கிறது. முன்பு பைகாரா திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது “6 வருஷத் திற்குப் பிறகு பம்பு செட்டுகளுக்கு 1½ அணா, லைட்டுக்கு 4 அணா என்று இருப்பது பைகாரா திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் முக்கால் அணா, 2½ அணா என்று குறைந்தவிடும்” என்று என்சினியர் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இப்பொழுது என்னவென்றால் சர்சார்ஜ், அந்த சார்ஜ், இந்த சார்ஜ் என்று வசூலிக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு சங்கமோ அல்லது கூட்டமோ இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வந்து அரசாங்கத்தின் முறையிட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்ட்ரைக் பண்ணுகிறோம், நெல் நடமாட்டமும் என்று சொன்னால்தான் கவனிப்பார்கள்போல் தெரிகிறது. பெரியாறு திட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் திறந்தார்கள் அது வந்தவுடன் இந்தச் சீட்டு முதல் போய் விடும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கேட்டால் குந்தா வந்தவுடன் குறைந்தவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள், குந்தாத் திட்டத்தில் ஒரு பவர் ஹவுஸ் இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் திறக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் 3 பவர் உறவும் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அது வந்தவுடன் தொழில்களுக்கு கொடுத்து விட்டு நெய்வேலித் திட்டம் வரட்டும் என்று சொல்லப் போகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மின்சார சக்தியை விவசாயத்திற்குப் போகத்தான் மறந்த துறைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று செய்யவேண்டும். உணவு விஷயம் மிக முக்கியம். மோட்டார் சாமான்கள் மற்ற மின்சாரக் கருவிகள் அதிக விலை விற்கிறது. 30 ரூபாய்க்கு வாங்கிய “ஸ்டார்டர்” 380 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். மோட்டார் 280 ரூபாய்க்கு விற்பது 700, 800

[Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi] [23rd April 1959]

என்று விற்கப்படுகிறது, க்ளாஸ் 12 ரூபாய்க்கு விற்கிறது இப்பொழுது 120 ரூபாய் என்கிறார்கள். இந்த “சாமான்களை அரசாங்கமே வாங்கி எலக்ட்ரிசிட்டி டிப்பார்ட்மென்ட் மூலமாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

2.50 P.m. இன்று மின்சார போர்ட் ஒன்று சென்னையில் வைத்திருக்கிறார்கள்* அதேபோல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு போர்ட் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி வைத்தால் மின்சார டி.இ. அவர்கள், அங்குள்ள எம். எல். ஏ. அனு வம் உள்ள இரண்டு விவசாயிகள் தொழில் முதலாளிகள் இரண்டு பேர்கள் இவர்களைக்கொண்டு ஒரு போர்ட் உமைத்து அந்த போர்ட் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள குறைபாடுகளை அறிந்து கொண்டு சென்னையிலுள்ள மின்சார போர்ட்டிற்கு அவைகளைப் பற்றி அறிவிக்க முடியும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ஒவ்வொரு திணைக்கூறுகளிலும், விவசாயம், வப்படிச் செய்வதினால் அந்த அந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள துறைகளைப் போக்க முடியும். மின்சாரத்தைத் தீவிரமாக எல்லாருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அல்லும் பகலும் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அவர் எங்கு போனாலும் மின்சாரம், மின்சாரம் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று நமது நல்ல காலம் நமக்கு நல்லதொரு, திறமையான மின்சார சீப் என்ஜினியர் அமைந்திருக்கிறார்கள். குந்தா திட்டம் முடிந்தவுடன் வேறு எந்தத் திட்டத்தை எடுக்கலாம் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமுத பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்துவிட்டு அமுத பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்காது தொட்டிலில் பேட்டுவிட்டால் அது செத்துத்தான் போகும். எதற்கெடுத்தாலும் எடினாக் செய்கிறேன் என்று மிரட்டுகிறவர்களுக்குத்தான் உதவி கிடைக்கிறது. தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒருவதன் உதவியும் கிடைப்பதில்லை. ஒருவன் 150 ரூபாய்க்கு மினிமம் காரண்டி கொடுத்திருந்தால் அவனுக்கு பில் வரவது 50 ரூபாய்க்குத்தான் வருகிறது. இருந்தபோதிலும் 150 ரூபாயையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது அந்த 100 ரூபாயும் தண்டமாகத்தான் போகிறது. நூல் நூற்பவர்களுக்கு, அதாவது நெசவுத்தொழிலாளர்களுக்கு 1½ அணுரிப்பட என்று கொடுக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு உணவிறைப்பு பிறகுதானே உடை. அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்வதில்லை. இதை இங்குள்ள அங்கத்தினர்களும், இந்த வேடிக்கை பார்க்க வந்திருப்பவர்களும் யோசித்து பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்கு உணவு கொடுப்பவன்தான் தண்டம் அழவேண்டியிருக்கிறது. உயிர் இருந்தால்

(Mr. Speaker in the Chair.)

தானே உடுக்கமுடியும். உயிர் இல்லாவிட்டால் சுவத்தின்மேல்தான் துணியைப் போட வேண்டியிருக்கும். ஆக இந்த சர்சார்ஜை எடுக்க வேண்டும். மினிமம் சார்ஜ் வாங்கக் கூடாது. டாமில் தண்ணீர் குறைந்து வந்து தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றால் இந்தக் கட்டணத்திலிருந்து விதி விளக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு டி.ஈ. யு.யல்.ம், தாசிஸ்தாருடையவும் கையெழுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது விவசாயி பேய் கேட்டால் அவர்கள் கொடுபார்களா? எம். எல். ஏ. போய் கேட்டால் “வாட்டு யூ வாண்” என்று கேட்டார். ஆனால் ஏழை விவசாயிகள் போய் கேட்டால் “போடா, போய் கையெழுத்து வாங்கி வா” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த இருவரிடமிருந்து கையெழுத்தும், கால் எழுத்தும் வாங்கி வருவதற்குள், அந்த பணத்தையே கட்டிவிட்டால். விவசாயிகளுக்கு வேறு வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு நேரமே கிடையாது.

23rd April 1959]

MR. SPEAKER : மண்ணிக்கவேண்டும். “போடா” என்ற வார்த்தையை இந்த சபையில் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. வேறு யார் சொல்லியிருந்தாலும் கூட அதை இந்த சபையில் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : சரி. ஆக, இந்த மினிமம் சார்ஜ் வசலிக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த கையெழுத்து சமாதானம் இருக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மின்சார இலாகாவைப் பற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து மிகப் ப்ரமாதமாகப் பேசக்கூடிய இந்த நேரத்திலே உண்மையிலேயே மின்சாரம் விவசாயத்திற்காக அதிகப்படியாக செலவு செய்வதில் நமது மாகாணம் தான் இந்தியாவில் வைத்த முதன்மையாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படி பெருமைப்படுவதில் நானும் கூடப் பெருமைப் படுகிறேன். இதுவரையிலும் இந்த இலாகாவிலுள்ள பெரிய பெரிய என்ஜினீயர்களும் மற்ற உயர்தர அதிகாரிகளும்தான் அந்த பெருமைக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் குறை கூற விரும்பவில்லை அவர்களிடத்தில் மூளை உழைப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் தக்க அலோசனைகள் கொடுக்கலாம். ஆனால் உயிர் இருந்தால்தான் உடம்பிற்கு மதிப்பு. ஒருவன் மனம்தனது இருக்கலாம். அவன் மனம்தனோல் அழகாக இருக்கிறான் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அவனது உயிர் போய்விட்டால், அவனுக்கு உயிர் இல்லாதிருந்தால் அவனை மனம்தன் மாதிரி அழகாக இருக்கிறான் என்று யாராவது சொல்வார்களா? அதேபோன்று, மூளை உழைப்பிற்கு கொடுக்கக் கூடிய மதிப்பு உடல் உழைப்பிற்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். பெரிய பெரிய சரங்கங்கள் இருக்கின்றன. மலைகளைத் துளைத்து சரங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இதை செய்கிறவர்கள் யார்? அந்த வேலை சளைச் செய்வார்கள், தொழிலாளிகள். ஆகவே, அவர்களையும் இந்த பாராட்டுதல்களுக்கு உரியவர்களாக்கவேண்டும். ஆனால் வருடக்கணக்கில் தொழிலாளர்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அவைகள் தொழில் கோர்ட்டிற்கு விடப்பட்டு விசாரணை செய்து, உறியுறா ஐயர் என்ற ஜீட்டி தீர்ப்பு கொடுத்தும் உங்கள் தீர்ப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நம் போர்டார் சொல்லி அதில் பேரம் பண்ணி அதிலும் குறைத்து ஒரு எகரிமென்டிற்கு வந்த பின்னரும் கூட சரியான முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய சலுகைகள் போன்றவைகள் கொடுக்கப்படுவகின்றனவா என்று பார்த்தால் கொடுக்கப் படவில்லை என்று தான் தெரியவரும். ஹைட்ரோமாட்டிக் சர்வீஸில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் அது கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று டௌன்ஸ்டைன் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனல் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த ஒப்பந்தப்பட்ட சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. பின்னர், ப்ராஜெக்ட் அலவன்ஸ் என்று 12½% ஒரு சில நேரத்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. ஜனியர் என்ஜினீயர்களுக்கும், ஒரு சில தொழிலாளிகளுக்குத்தான் அது கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை, இந்த அளவிற்கு பாடுபாடு இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, சர்க்காரின்கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு அல்லது வீட்டு அலுவன்சா கொடுக்காமலிருப்பது நமக்கு பெருமை தருவதாகாது ஆகவே கீழ் தரத்திலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு நாம் வேண்டிய செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்காத வரையில் நாம் நம்மைப் பற்றி பெருமையாகச் சொல்விக் கொள்வது நாமே நம்மைப் பற்றி பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும்

[Sri V. K. Kothandaraman] [28rd April 1959]

அளவில்தான் இருக்கும். அடுத்தபடியாக, இன்று நமது ஸ்டேட்டில் 80,000 பம்ப் செட்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில், 3 ஹார்ஸ் பவர் 50% என்றும், 5 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளது 40% என்றும் ஐந்துக்கு பேர்ப்பட்டது 10% என்றும் இருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. இதில், சமீபத்தில் போட்ட ஒரு உத்தரவு பிரகாரம், ஐந்தோ அதற்கு மேற்பட்டபடியாகும் கொடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவது தடை செய்யப்படுமானால் அதனால் நமது உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுமென்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ஐந்தாம் அதற்கு உட்பட்டதற்கும் கொடுத்து விட்டு அதற்கு மேல் உள்ளதற்கு 10% என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார போர்ட்டில் உள்ளவர்கள் “புல் டைம்” அதிகாரிகள் அல்ல. அவர்கள் முழு நேரமும் தங்கள் கவனத்தை இதில் செலுத்த முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை நன்கு கவனிக்க முடிவதில்லை. அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு குறைந்த ரேட்டில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுக்கப்படும்போது அதற்கு இரண்டு மடங்கு கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது.

3 p.m. இந்தப் பாகுபாடு இல்லாமல் குறைந்தபட்சம் தொழில்களுக்கு எவ்வளவு சட்டணம் இருக்கிறதோ, அதையாவது போடவேண்டும் என்பதை தாமதமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நதப் பாகுபாடு கூடாது. திருமதி அனந்தராமகி அவர்கள் நேற்று சாதாரணமாக ஒருவர் பணம் கட்டமுடியவில்லை என்றால் உடனே நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள் சட்டப்படி, அதனால் அவர் பல கொல்லைகளுக்கு அளகிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கேசுவை காளேசுவரா மில்லில் 4 வருஷங்களாக மின்சாரக் கட்டணம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு தொகை ஏன் வசூலிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது? அதே மாதிரி டிராம்வே கம்பெனி 9 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் வசூலிக்கப்படவில்லை. ஏன் அந்த அளவுக்கு வசூலிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார போர்டு சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் 2 கோடி ரூபாய் தேவை என்று அதை கடனை வசூலிக்க டயன்றப்பொழுது, 3 கோடி 9 லட்ச ரூபாய் கிடைத்தது. எந்தத் தேதியில் எந்த மணிக்குள் எங்கே தொகை கட்டவேண்டுமென்று சாதாரண பாடம் மக்களுக்கு மத்திய தர வகுப்பினருக்குத் தெரியாது. கோடசுவரர்களுக்கு, முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இதில் பணம் போட்டு வைத்திருந்தால் வட்டி அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆதலால் அவர்கள் உடனே முன் வந்து பணத்தைக் கட்டிவிட்டார்கள். சாதாரண மத்திய தர வகுப்பினர்கள் 100, 200 ரூபாய் போடுவதற்கு வந்தால், தேவைக்கு மேல் அதிகமாக வசூலாகிவிட்டது. ஆதலால் போய்க்கொண்டே இருக்கலாம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அம் மாதிரி சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ‘அண்டர் கிரேண்ட்’ வேலை, ரகசியமான வேலை நடக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

மின்சார கன்ஸல்டேஷன் கவுன்சில் நியமித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் தவிர மற்றவர் ஒருவரும் கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல, தமிழ் நாடு தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் 30 வருஷ காலமாக இருக்கக் கூடியது. 2½ லட்ச அங்கத்தினர்கள் கொண்டது. அப்பேற்பட்ட உண்மையான தொழிற் சங்கத்தினுடைய பிரதிநிதி அதிலே கிடையாது. விவசாய சங்க பிரதிநிதிகளும் அல்ல இடம் பெறவில்லை. பாகுபாடு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும், அப்பொழுது தான் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு நாடு

23rd April 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

முன்னேறும் என்று வாயளவிலே சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதைச் செய்கை அளவிலே காட்டவேண்டும். இனிமேலாவது இதைச் செயலிலே காட்டக் கூடிய அளவுக்கு நமது சர்க்கார் முன்னுக்கு வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, காலனிகளுக்கு லேட் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அதற்கும் ஒரு முட்டுக்கட்டை இருக்கிறது. லோகல் போர்டு பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பணம் கிடைப்பது, சர்க்காரைக் கேட்டால் கொடுப்பது கிடையாது. இந்த நிலைமை இருந்தால் வீதிகளில் எப்படி லேட் போட முடியும்? ஆகவே, குறைந்த பட்சம் லோகல் போர்டுகளுக்காவது மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதுபோல விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தும் மின்சாரத்திற்கும் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, இந்தத் திட்டங்களிலே ரொம்பப் பணத்தை மீச்சப்படுத்தவதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பென் ஸ்டாக் பைப் ஜாயிண்டு செய்வதற்கு ரூ. 750 ரூபாய் கொடுத்து காண்டிராக்டர்களுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். ஜாயிண்டு செய்யவருக்கு கண்டிராக்டர் கொடுக்க கூடிய சம்பளம் ரூ. 150 தான் பாக்கி ஒரு ஜாயிண்டுக்கு 500,600 ரூபாய் லாபம் அடையக் கூடிய அளவுக்கு காண்டிராக்டர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. வீடு கட்டவதற்கு ஒரு பிளாக்குக்கு 13,000 ரூபாய் என்று, காண்டிராக்டர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை கண்டிராக்டர் அதை சப் கண்டிராக்டர்களுக்கு விடுகிறார்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பென் ஸ்டாக் பைப் ஜாயிண்டு செய்வதை கண்டிராக்டர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்களா? நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நிச்சயமாகத் தெரியும்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எப்படித் தெரியும்?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : காண்டிராக்டர்களுக்கு விடவில்லை யென்றால், தனிப்பட்ட நபருக்கு விட்டிருந்தாலும் சரி, எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, இது திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது. வீடு கட்டுவதற்கு ஒரு பிளாக்குக்கு 13,000 ரூபாய்க்கு காண்டிராக்டர்களுக்கு விட்டு, அதை அந்தக் கண்டிராக்டர் சப் கண்டிராக்டர்களுக்கு 6,000 ரூபாய்க்கு விட்டிருக்கிறார். ஜெல்லி உடைப்பதற்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு 100 ரூபாய் காண்டிராக்டர். அதற்கு சப் காண்டிராக்டர் 10.20 ரூபாய். இப்படி காண்டிராக்டர் விஷயத்தில் பணம் விரயமாகிறது என்பது பற்றி பட்டிஜட் விவாதத்தில் பேசியிருக்கிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கவனிக்கவில்லை. இது மாதிரி கண்டிராக்டர்களுக்கு சலுகை காட்டக் கூடிய அளவில் எச்சக்கணக்கான ரூபாய் விரயமாகிறது. இந்தத் திட்டத் திற்காக நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஏக்கர் மக்களுக்கு இதுவரையில் பணம்சூட கொடுக்கவில்லை. 27 ஏக்கருக்கு 17½ லட்சம் ரூபாய் தகராறு தீரும் வரையில் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமானால் சிறு நிமல விவசாயிகள் மிகவும் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை தாமஸ் மய்யுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு, அதே நேரத்தில்....

[23rd April 1959]

Mr. SPEAKER : தெரிவித்துக்கொண்டு, தெரிவித்துக்கொண்டு என்று பேச்சு நிறுத்தாமல் பேசுகொண்டே போனால் என்ன செய்வது! அடுத்தாற்போல் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். எஸ். செல்வராஜ் பேசுவார்.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய மின்சார போர்டார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிலேற்கிறேன். மின்சார சப்ளை பல காலமாக ஒரு நாகரிக அம்சமாக காணப்பட்டது உண்டு. ஆனால், இப்பொழுது மின்சாரம் இச்சத்த தேசத்தில் ஒரு அத்தியாவசியமான அம்சம், அதைத் தொடர்ந்து இந்த ராஜ்யத்திற்கு அது ஜீவாதாரமானது என்று நம் எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. கோடான கோடி மக்கள் இந்த தேசத்தில் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ மனிதன் வேலை செய்கின்றான், செய்கின்ற அளவுக்கு ஏதோ கிடைக்கிறது. சாப்பிடுகிறான், வாழ்க்கைக்கு உரிய ஊதியம் கிடைக்கிறது என்று எண்ணுவது போக, அவன் செய்கின்ற வேலையில் அதிகமான மனித சக்தி உபயோகப்படுத்தக்கூடாத அளவுக்கு, அதிக அளவுக்கு மனித சக்தி வியமமாகத் தானே இருக்கிறது, அந்த மனித சக்தியிலும் சேமிப்பு இருக்குமானால், துரிதமான அளவுக்கு துரிதமாக வேலைகளை நிறைவேற்ற முடியும். மனிதனும் அதற்குத் தகுந்த ஊதியம் பெற்றுக்கொண்டு வாழ்வது வாழ்வதற்கு வழி என்ன என்பதுதான் இப்பொழுது சிந்திக்கப்பட்டு, அதற்குத் தகுந்த வேலை தேசத்தில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அது இன்னும் வேகமாக நடக்கவேண்டும், துரிதமாக நடக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகின்றோம். விவசாய மக்கள் எந்த அளவுக்கு விவசாயத் தொழிலில் நவீன கருவிகளைக்கூட உபயோகப்படுத்தி குறுகிய காலத்தில் அதிகமாக மனித சக்தி வியமமாகப் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு துரிதமாக நிலைமையை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறார்கள் இன்றையதினம். இதற்கு அடிப்படை தேவை மின்சாரம். ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் மின்சாரம் பெற்றுள்ளன போதாது. இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலங்களுக்கும் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, துரிதமாக விவசாயப் பொருள்கள் தயாரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த உதறையில் நாம் இன்னும் தீவிர நடவடிக்கை வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். அதுதான் நமது டீப்சியம். தேசத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்கள் தொகை எந்த அளவுக்கு செலவுகளை, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். ரொழில் துறையிலே அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். பெரிய அளவில் தொழில் துறையில் விஸ்தரிப்பு தேவை. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் எல்லா மசகளுக்கும் வேலை கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம், அதற்காக அதிக மசகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்காகவேண்டி சிறு சிறு தொழில்களை குடிசைத் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அம்மாதிரி சிறு தொழில்களுக்கு எந்த அளவுக்கு மின்சார சப்ளை தேவையோ, அந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டியது நமது இரண்டாவது பொறுப்பு. தேசத்தின் லட்சியம் என்று கொண்டிருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணை நிறுவனம் என்ற திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமானால், எல்லா நிலங்களுக்கும் மின்சார விநியோகம் தேவை. நம் தேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு மின்சார திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். இருந்தாலும், தேவைக்கு உரிய அளவுக்கு நாம் திட்டம்போட முடியவில்லை. தேவைக்கத் தகுந்த அளவுக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அணு அலைகள் மூலம் மின்சாரம் தயாரிப்பதற்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளை, வேலைகளை நாம் பாராட்டக் கடைப்பிடிக்கிறோம். அங்கத்தினர் ஒருவர் யோசனை கூறியதுபோல், எங்கெங்கே தெர்மல்

23rd April 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ஸ்டேஷன் நிறுவ முடியுமோ, அங்கெல்லாம் நிறுவுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். மற்ற ஷேல்களோடு கூட, தெர்மல் ஸ்டேஷன் நிறுவுவதன் மூலம் தான் சில ஆண்டுகளுக்குள் நமது டீசியத் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நம் நாட்டில் மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுப்பதற்கு முடியும் என்பதை பணிவோடு கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் இருந்து வரக்கூடிய 3-10 ஷீப்ட் முறை மிகவும் வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதிலும் p. m. முக்கியமாக கொடிக்கால் விவசாயிகளுக்கு, அதாவது வெற்றிலை, பொடி போன்ற விவசாயத்திற்கு இரவு காலத்தில் மின்சாரம் கொடுத்து வருவதினால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமே படுகிறது. ஆகவே கெடிக் கால் விவசாயிகளுக்கு இரவு தண்ணீர் கொடுப்பதை நிறுத்தி பகல் நேரத்தில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரம் என்பது சேகரித்துவைக்கக்கூடிய பொருள் அல்ல. எங்கேனும் கொடுத்தாக வேண்டும். நாம் சேகரிகிற மின்சாரத்தை விநியோகிக்கும் உரிமையை ஒரு சிலரிடத்தில் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். தாமத விநியோகம் காரணமாக மின்சாரத்தை யாருக்கு நியாயமாக கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாத நிலைமையில் பல இடங்களில் தனிப்பட்ட கம்பெனியார்கள் நடத்திவருகிறார்கள். ஆகவே எந்த விசத்திலாவது தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து மின்சார சப்ளைவை அரசாங்கம் ஏற்றொடுக்கவேண்டும். இதற்காக ஆகும் செலவுக்கு இப்போது அரசாங்கத்தினிடத்தில் பணம் இல்லையென்றாலும், அதை கடனாக கொடுப்பதற்கு மக்கள் தயாராக இருந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு எத்களை ரூபாய் வேண்டி வரும் என்கிற புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து அதற்கு மக்களிடம் கடன் எழுப்புவார்களானால் அதை தங்கதவ்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த அளவில் அரசாங்கம் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஏற்றொடுக்க நடத்துவதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏனென்றால் சில இடங்களில் மூன்று வருடமாக தெரு விளக்கு, வீடுகளுக்கு வயரிங் எல்லாம் போட்டுவைத்துக்கூட, மின்சாரம் கொடுக்கப் படாமல் அங்குள்ள மக்களை கஷ்டப்படுத்தி வருகிறார்கள், இந்த கம்பெனியார்கள். உதாரணத்திற்கு வேண்டுமானால் திருநல்வெலி ஜில்லாவிலுள்ள செய்தங்கநல்லூர் என்ற இடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு தெருவிளக்கு வீடுகளுக்கு வயரிங் எல்லாம் போட்டு வைத்ததும் கூட இதவரை மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் பில் கொடுப்பதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பில் சரியாக கொடுப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஆகவே பில் கொடுத்ததற்கு கையெழுத்து வாங்கக்கூடிய முறை ஏதாவது கொண்டுவர முடியுமோ என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் வீணாகி அப்பாதம் கெடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. மேலும் மின்சார சப்ளைவை பொறுத்தவரையில் பேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் பல சிறு கிராமங்கள் (ஹாம்லட்) விடப்பட்டுக்கின்றன. அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் சிமம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரிஜன சேரியாக இருந்தால்கூட 10% ரெமியுனரேஷன் இருந்தால் தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தவருகிறது. இதனால் சில பேஜர் பஞ்சாயத்துகளைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க முடியாமல் இருந்து வருகிறது. ஆகவே 10% ரெமியுனரேஷன் என்பதைச் சற்று தளர்த்தி கொடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் அரிஜன இலாகா பண்டிலிருந்து மின்சார விஸ்தரிப்புக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றால் எல்லாப் பணமும் மின்சார போர்டுக்குத்தான் போய்சேரும். ஆகவே இதை கொஞ்சம்

[Sri M. S. Selvarajan] [23rd April 1959]

தளர்த்தி கொடுக்கமுடியுமா என்பதைப்பற்றி பார்த்து அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும்படியான ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அரிஜன சேரிகளில் மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக அரிஜன நிதியிலிருந்து கொடுத்து உதவுவது பால், கடலோரத்தில் இருக்கும் மீனவர்கள் மக்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு பிஷரிஸ்-டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து பண உதவி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ் தவிர, சமீபத்தில் நமது மின்சாரத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யும் எண்ணற்ற ஊழியர்களை பார்ச்சுக் கூடிய வயப்பு எங்களுக்கு கிடைத்தது. அவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய வீட்டில் தெள்ளப் பூச்சி உபத்திரவம் இருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வீடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதோடு அவர்கள் வேலையைவிட்டு பேசக்கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவக் கூடிய அளவில் அவர்கள் சேமிப்பதற்கு மட்டும்தான் வந்தால் உரையாடும் பிராவிடனோ பண்ட முறையில் அவர்களது சேமிப்புக்காக ஒரு தொகையை ஒதுக்க வண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ரகிரியேஷனும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலைசெய்வதற்கு தகுந்த முறையில் ஏதாவது ரிகிரியேஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க வேண்டும். மற்றும் பிராஜக்ட்களில் ராட்கள் வேலைகளைக் காட்டும் பாதக் மென்டரி படங்களைக் கொண்டு வந்து காண்பிக்கவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலைசெய்து வருவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, பல வேலைகளை போற்றத் தக்க விதமாகச் செய்துவரும் இந்த மின்சார இலாகாவிற்கு என் அன்பு பாரட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI. T. KARIA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மின்சார இலாகாவின் 59-60-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இங்கு நேற்றைய தினமும், இன்றைய தினமும் எல்லாக் கமிட்டி சேர்ந்தவர்களும் இந்த இலாகாவைப்பற்றி பெரிதும் புழிந்து பேசியசற்காக என்னுடைய வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் சென்னை சட்டசபை நல்லிரியில் கூடுகின்ற இந்த சமயத்தில் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நண்பர்கள் இங்கு வராட்டில் போனார்களை என்றுதான் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. வடக்கு வாழ்கிறது அல்லது தெற்கு வாழ்கிறது என்பதை இங்கு வந்திருந்தால் அவர்கள் நேரில் கண்கூடாக கண்டிருக்கலாம். அவ்விதம் அவர்களுக்கு இங்கு வந்திருந்து இவைகளை எல்லாம் கண்டு, குந்தா திட்டத்திலுள்ள வேலைகளைப்பற்றி யெல்லாம் பார்த்திருப்பார்களானால் மின்சார இலாகாவைப்பற்றி அவர்களும் அவர்களுடைய உருக்குமொழியில் வாயார வாழ்த்தியிருப்பார்கள். தெற்கு வாழ்கிறது என்பதற்கு இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய குந்தா திட்டத்தின் வேலைகளை மட்டுமே போய் பார்த்தால் போதுமானது உலகத்திலேயே எவராலும் நடத்த முடியாத அளவுக்கு இந்த இலாகாவிலுள்ள ஊழியர்களும், இதில் உழைக்கின்ற இர்ஜினியர்களும் தர்சனது கடைமைய உணர்ந்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் மனசார என்னுடைய வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையின் போதும் நான் அனைவரும் கேட்டோம். நமது மாநிலம் தான் இந்தியாவில் மூன்றாவது நிலையில் மின்சார விநியோகம் இருக்கிறது என்றும், 59-60-வது ஆண்டில் குந்தா திட்டம் முடிவு அடையும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை கேட்டு நாம் மகிழ்ந்தோம். அதைவிட இப்போது குந்தா திட்டத்தை நோடியாகவே பார்த்த போது அங்குள்ள இன்ஜினியர் இந்த திட்டத்தை சீக்கிரமாகவே முடித்து

29rd April 1959] [Sri T. Karia Gounder]

அதில் ஒரு பகுதியிலிருந்து மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னதைக்கேட்டு என்போன்றவர்களின் உள்ளம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தது. என் போன்ற விவசாயிகளுக்கு மின்சார வெட்டைப்பற்றி எண்ணிய உடனேயே வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஏப்ரல் மாதம் வந்தவுடனேயே எங்கே மின்சார வெட்டு வந்து விடுமோ என்ற பயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமாக இனிமேல் மின்சார வெட்டு ஏற்படாது என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்த நான் மிகவும் பகிர்ச்சியடைகிறேன். பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு பெரிய நன்மை அளிக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டத்திற்காக இரவு பகலாக மின்சார இலாகாவானது உழைத்து வருகிறது. இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களைப்பற்றி யாரும் பாராட்டவில்லை என்றும் அவர்களுடைய கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களை பாராட்ட வேண்டியதுதான். அவர்களை நாம் பாராட்டவும் செய்துகூடும். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் கூலி மிகவும் குறைவு என்று சொல்வது சரியல்ல, அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கொடுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை நான் அங்கே பேசியபோது தெரிந்து கொண்டோம். இம்மாதிரி திட்டங்களுக்காக அனேக கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒத்தக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவ்வளவு பணத்தைச் செலவழித்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவீடாவது இவ்வளவு சீக்கிரத்திலே முடிவாகத் வந்திருக்கமுடியாது என்று தெரிவித்திக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டிலே கூட சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களும் சரி, பிரதம இன்ஜினியர் அவர்களும் சரி, எந்த ஒரு மாவட்டத்திற்குச் சென்றாலும் அங்கு குறையை நேரிலே கண்டறிந்து அதைக் போக்கக் கூடிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் பண்டும் இந்தச் சபையிலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரியாறு திட்டத்திலே ஒரு கோடியே 36 லட்சம் ரூபாய் வரையில் அவர்கள் மீதம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஏறத்தாழ மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், குறிப்பாக நான் சொல்லவேண்டுமானால், ஒரே ஒரு உபபாதைதான் மக்களுக்கு இருக்கிறது. மினிமம் சார்ஜ் வாங்குவதிலே கொஞ்சம் இடையூறு இருக்கிறது. நேற்று பேசிய நண்பர்கள் கூட சொன்னார்கள். சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஆனாலும், அதை எப்படியாவது வரவு செலவுத்திட்டத்திலே சரிக் கூடிய மினிமம் சார்ஜைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறுகளிலே தண்ணீர் இருந்து ஒரு மாதத்திற்கு இறைத்தால் ஐம்பது ரூபாய் கொடுக்கக் கூட நோலம். பல சூழ்நிலை காரணமாக, பரவலான மழை தவிரிப் போகும் காரணத்தினால், இம்மாதிரி விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு அதனால் கஷ்டம் நேரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தீர ஆலோசித்து அதற்கு ஒரு வழி வகை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவிலே ஏறத்தாழ எல்லாப் பகுதிக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. எங்கள் ஜில்லாவுக்குகூட ஏறத்தாழ அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டாய்விட்டது என்று சொல்லலாம். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் சுதந்தரம் பள்ளி பிரிக்காவும் விஷமங்கலம் பிரிக்காவும் சர்வே செய்யப்பட்டிருந்ததும் இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் நடவடிக்கைக்கு வராமல் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகள் இந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் ஸலிட்சு, ஸ்டார்டர் வாங்குவதிலே எங்களுக்குத் தொந்தரவு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டுமானால், சர்க்கார்

[Sri T. Karia Gounder] [23rd April 1959]

ரிலேயே அந்த வியாபாரத்தைச் செய்யலாம். அவர்களுக்குப் போதிய நேரம் இல்லாவிட்டால் அதற்காகவென்றே ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி வாங்குகிற இடத்திலேயே நேராக விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பார்கள் எனில், கறுப்பு மார்க்கெட் வியாபாரம் அறவே தொலைந்து போய்விடும் என்று பணிவுடன் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார சப்ளை செய்வதைப்பற்றிப் பேசும்போது எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் சில ஜில்லாக்கள் பின் தங்கியிருப்பதையும், சில ஜில்லாக்கள் முன்னேற்றமாக இருப்பதையும் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மின்சார இலாகா பிரதம இன்ஜினியர் அவர்கள் இந்த குந்தா திட்டம் முடிந்தவுடனே பல சிறிய சிறிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக இந்த அறிக்கையிலே கண்டிருப்பது வரவேற்கத்தகுந்தது. ஆகவே குந்தா திட்டத்தை சீக்கிரமாகப் பூர்த்தி செய்துவிட்டால், அந்தக் குறை நிரவர்த்தியாகிவிடும். இன்னும் நான் குறித்து ஆண்டுக்குப் பின்னாலாவது மீண்டும் இந்த மின்சார வெட்டு, வரலாம் என்று அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிக்கிறார்கள். அது மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதிலேயும் அக்கறை கொள்ளப்போவதாக அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், ஒரு இடத்திலே மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறார்கள். 'ஆனால்' என்ற ஒரு வார்த்தையைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த வார்த்தையை விட்டுவிட்டு, கண்டிப்பாக மத்திய சர்க்காரிலே கிடைக்கக்கூடிய பல கோடி ரூபாய்களைப் பெற்று கிராமங்களுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கடனை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று கிராம மக்களைப் முன்னேற்றப் பாதையிலே கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய வகையில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி அமைச்சர் அவர்கள் தளர ஊக்கம் கொண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து பின்பும் அமைச்சராக வந்து, எதிர்மூன்று பூராவும் வெளிச்சத்தைப்போட வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்து, தேசவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் வரவுசெலவுக் கணக்குமீது விவாதத்தைத் தொடங்கிவைத்து தொடர்ந்து பேசிய பல நண்பர்கள் அந்த இலாகாவின் முக்கியஸ்தர்களான இன்ஜினியர்களையும் மற்றவர்களையும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அந்த மாதிரியான பாராட்டுதல் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே உரித்தாகின்றன. அங்கே அவர்கள் செய்த சேவைக்கு, வேலுமாதக் செய்த சேவைக்கு உள்ளுணர்ச்சி உத்தேயகத்துடன் செய்த சேவைக்குப் பாராட்டுதல் அவர்களுக்கு இருந்தாகவேண்டும். மேலும், இது வெலலிங் ஸ்கீமாக இருப்பதால், வளர்ச்சிக்குரிய திட்டங்கள் இருப்பதன் விளைவாக நாம் குற்றங்களைக் கண்டிப்பிடித்து ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இதிலும் பல குறைகள் சர்வசாதாரணமாக எங்கும் இருக்கிறதேபோல் எங்கேயாவது இருக்கலாம். அதைப் பற்றி ஒரு பெரிய குற்றமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு நாம் முயையக்கூடாது. அவர்கள் செய்யும்படியான சேவை உணர்ச்சியைப் பாராட்டித்தான் நாம் மகிழ்ச்சியடையும்படியான நிலையில் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய இன்ஜினியர்கள் நிறைய வேலைசெய்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களுக்கு எல்லாக் காலங்களிலேயும் ஊக்கம் குன்றாத நிலைமையிலே மந்திரியாரும் அவர்களோடு இருந்து, இந்த முன்னேற்ற வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க நம் மந்திரியாருக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதோடு கூட வெளிநாட்டு இன்ஜினியர்களும் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிபூரணமான நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு உதவி செய்கிறதற்காக அவர்களுக்கும் நம்முடைய நன்றி இருக்கவேண்டும்.

23rd April 1959]

SRI P. S. CHINNADURAI : On a point of order, Sir. There is no Hon. Minister present in the House.

MR. SPEAKER : There should be one. Probably the Hon. Minister is not aware of that. (Seeing the hon. Member Sri P. G. Karuthiruman going out.) The Chief Whip is going in search of one.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I am sorry, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member may continue.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களை நாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அநேக நண்பர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நமது நாட்டிலே எங்கெங்கு ஜல வீழ்ச்சி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஹைட்ரோ-பவர் ஸ்டேஷனை ஏற்பாடு செய்து, அதன் வழியாக மின்சார உற்பத்தியைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதேசமயத்தில் பெரிய தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் இன்னும் அனேகம் இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். இப்போது ஒன்று சென்னையிலும் மற்றொன்று மதுரையிலும் இருக்கிறது. திடீரென்று இரண்டு வருஷ காலங்களுக்கு பருவ மழை இல்லாவிட்டால் இந்த ஹைட்ரோ ஸ்டேஷன்களையே கதி என்ன? மக்கள் அனுபவித்திருந்த அந்தப் பலன்களெல்லாம் அப்போது கிடைக்குமா? அதற்கு அனுசரணையான வழியில் முன் ஜாக்கிரதையான வழியில், தர்மல் ஸ்டேஷன்களைப் பக்கத்தில் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்திக் கொண்டு போவது அவசியம். அகைப்பற்றி அனேக நண்பர்கள் எடுத்துப் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

சென்னையில் தர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதை விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள், பல வழிகளிலே. அங்கே கூலிங் டவர் ஒன்று கட்டியிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் ரிப்பேர் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். அதை எந்த இன்ஜினியர் அப்படிப் பழுது அடையும்படியான நிலையிலே கட்டினார்களோ தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் நிறையப் பணத்தை செலவிட்டு அதற்குச் சாரம் போட்டு, பல வழிகளிலே ரிப்பேர் பண்ணும் படியான நிலையிலே ஒவ்வொரு வருஷமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரியான ரிப்பேர் இருக்காத வண்ணம் இனிமேலாவது செய்தால் பணம் மிக்கமாகும்.

அதோடு கூட, சென்னையிலே இருக்கும் தெருக்களிலே ஓவர்ஹெட் ஓயர் போட்டு, இன்னும் லோ-டென்ஷன் கேபிள் பூமிக்கு அடியில் போடாத நிலையில் அனேகம் தெருக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதன் மூலமாக ஓவர்ஹெட் ஓயர் வழியாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யும்படியான நிலையில் இருக்கிறதின் காரணமாக அடிக்கடி அனேக மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிரகாரம் 'கரண்ட்' நின்றால்கிறது. இரவிலே சோப்பிடும் போது தின்றுவிடுகிறது. பிள்ளைகள் படிக்கும்போது தின்றுவிடுகின்றன. ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக பூமிக்கு அடியில் கேபிள்களைப் போட்டு, அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதோடு கூட, ஓவர்ஹெட் ஓயர் இருப்பதன் விளைவாக அந்த ரோடு ஓரங்களிலே நல்ல அழகான மரங்கள் நட்பு விருத்தியாக்குவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் முனிசிபல் அதிகாரிகள். ஆகவே, முக்கியமான தெருக்களிலே யும், சிறிய தெருக்களிலேயும் இம்மாதிரியான ஓவர்ஹெட் ஓயர்களைப் போடாத நிலைமையிலே வைக்கவேண்டும். அவ்வளவு நாகரீகமான

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [23rd April 1959]

2-30
p.m

முறையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைத் தவிர மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டை பல ஜில்லாக்களில் நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் தொழிற்சாலை பகுதிகளில் நீக்கவில்லை. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல் வேலை செய்வதற்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் முன்னேற்றம் காணும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் அப்படி இல்லை. கட்டுப்பாட்டை நீக்காமல் நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் சாலையில் சாப்பிட்டு விட்டு வேலைக்குப் போகவேண்டும். மத்தியான சாப்பாட்டு நேரம் அரை மணி அப்பொழுது சாப்பிட்டுவிட்டு மறுபடியும் வேலைக்குப் போகவேண்டும். இப்பொழுது மூன்று ஷிப்டுகள் இருப்பதால் வேலையை முடித்தாகவேண்டும். இரண்டு ஷிப்டு இருந்தபோது அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தது. மூன்று ஷிப்டுகள் இருப்பதால் 12 மணிக்கும் சாப்பாட்டை முடித்தாக வேண்டும். தொழிற்சாலை விதிகளின்படி தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறவர்கள் மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டினால் தொழிலாளர்கள் சாப்பிடக்கூடிய நேரத்தைக் குறைத்து விட்டார்கள். அந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் அடிக்கடி எடுத்து சொல்லியும் அதைப்பற்றி நினைப்பதாகவே தோன்றவில்லை. அதை நீக்குவதற்கு எண்ணமே இல்லை. நீடித்தக் கொண்டே போகலாம் என்றுகூட தோன்றுகிறது. மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதோடு தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இருக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் வேலைகளை யெல்லாம் கண்ட்ராக்டில் விடுகிறார்கள். அது சரியல்ல. பல இடங்களில் இப்படி விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேலைகளையெல்லாம் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்து நடத்தவேண்டும். கண்ட்ராக்டுக்கு விட்டால் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும். என்ற அடிப்படையில் தான் வேலை செய்வார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் பட்டினி சம்பளம் வாங்கும் நிலைமையில் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கும் அளவில் அந்த டிபார்ட்மென்ட் வேலைகளையெல்லாம் அந்த டிபார்ட்மென்டிலேயே எடுத்துச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் அரை வயிற்றுக்குத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லா சலுகைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முயல்வேண்டும். கண்ட்ராக்ட் வேலையை எடுத்து விடவேண்டும். டிபார்ட்மென்டே எல்லா வேலைகளையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார இலாகா உண்மையிலேயே பெருமைக்குரியதாகவும் எல்லா மக்களாலும் பாராட்டத்தக்க முறையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தை மற்ற ராஜ்யங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யம் மூன்றாவது ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் பம்பாய் ராஜ்யத்தின் தொழில் அபிவிருத்தியைப் பார்க்கும்போதும், மேற்கு வங்காளத்தில் தொழில் துறையில் மின்சாரம் எந்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போதும் நிச்சயமாக நமது ராஜ்யம் மின்சாரத்துறையில் மூன்றாவது கட்டத்தில் இருந்தபோதிலும் இது ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் பெருமைப்படக் கூடிய அளவில் சாதனைகளை சாதித்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். 50 ஆண்டு காலமாக இயங்கி

23rd April 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

வருகிற இந்த இலாகா அதிகாரிகளும், அதிலுள்ள இஞ்சினியர்களும் அதிக வேலை செய்யக்கூடிய இதர சிப்பந்திகளும் அவ்வளவு பேர்களும் வேலை செய்து வருவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் மக்களுடைய பாராட்டு தலுக்கு உரியவர்களாக ஆகிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். 50 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக இந்த இலாகா ஆரம்பிக்கப் பட்டு வேலை செய்து வருகிறது. அது முதற்கொண்டு உற்பத்தியைத் தவங்கி வருகிறது. இந்த ஐம்பது வருட காலத்தில் கடந்த பத்து வருஷ காலத்திற்குள் அது எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது. என்பதைப் பார்த்தால் பெருமைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பத்து வருஷ முன்னேற்றம் எவ்வளவோ பெருமைப்படக் கூடியதாகவும் கர்வமடையக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. நான் கர்வம் என்று சொல்லும் போது அகங்காரம் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை, மிகுந்த பெருமைகொள்ளக் கூடிய அளவில் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அகங்காரம் என்ற அர்த்தம் அல்ல என்பதை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த அளவுக்கு நாம் சாதனையைச் செய்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் பெருமைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது இன்னும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் லட்சியத்தைப் பார்க்கும்போது இன்னும் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் வெகு சிரமப்பட்டு நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் இன்னும் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் மொத்தமுள்ள நகரங்களில் வைத்துப் பார்த்தால் சுமார் 91 சத விசதம் இப்பொழுது மின்சார இணைப்புப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்கள் மட்டும் மிகவும் பின் அடைந்த நிலைமையில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 21 சத விசத அளவில் நமது கிராமங்கள் மின்சார இணைப்பு பெற்றிருக்கிறது. இந்த முறையில் அறிக்கை கூறுகிறது. இதைப் பார்த்தால் கிராமங்கள் வெகுவாக புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. இந்த நிலைமை நமது ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு சாபக் கேடு நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல. அந்த சாபக்கேட்டை நீக்குவதற்கு நாம் எவ்வளவோ துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களை புறக்கணிப்பதால் அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளை புறக்கணிக்கப்படுவது கருத வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சாபக் கேட்டை கிராம வாசிகளிடமிருந்து நீக்கினால் சர்க்கார் கிராம வாசிகளுடைய பராட்டுதலுக்கு உட்பட்டவர்களாவார்கள். ஆகவே கிராமங்கள் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு தக்க ஏற்பாட்டை நாம் செய்யவேண்டும். கிராமங்களை புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதால் விவசாயத்தை புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாகத்தான் கருத வேண்டும். அதை எடுத்து விவரிக்கத் தேவையில்லை. சுமார் 56.5% தொழில் அபிவிருத்திக்கும் மின்சாரம் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 19 சத விசதம் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 19 பர் சென்ட் அளவு சரியானது அல்ல. இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக 50 சத விசதத்திற்கு மேல் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் இன்னும் மின்சார இணைப்பு அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயத்திற்கும் இன்னும் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[23rd April 1959]

தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து “கேட்டீர்களா?” என்று கேட்கிறார். (குறுக்கீடில் :) ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா என்று கேட்கிறார். அதனால் தொழிலுக்குத்தான் மின்சார இணைப்பு அவசியம் என்றும் விவசாயத்திற்கு அவ்வளவு அவசியம் இல்லை என்று அர்த்தம் படுமபடியாக கேட்பதாகத் தோன்றுகிறது. தொழில் வளருவதோடு விவசாயமும் வளர வேண்டியதுதான். அதுதான் எங்களுடைய கொள்கையும், தொழிலும் வளர வேண்டியதுதான். விவசாயமும் வளர வேண்டியதுதான். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் : “இண்டஸ்டிரியல் நீட்ச்” ஜாஸ்தி என்று சொல்கிறேன்.) அதை பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் மின்சாரத்தை அதிகம் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். அதனைவிட்டுவிட்டு இருக்கக் கூடியதை நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய தொழில் முதலாளிகளுக்கு சப்ளை செய்துவிடுகிறோம் என்கிற கொள்கை சரியல்ல. கிராமப்புறங்கள் பலபல ஆண்டுகளாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மேலும் அவர்களை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது. தொழில் துறையில் மின்சாரத் தேவை அதிகம் என்றால் அதிகமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும். ஜல் மின்சார திட்டத்தை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருக்காமல் தர்மல் ஸ்டேஷன்களை அமைக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுகூட போதாது. அனு மின்சார நிலையம் இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகை எல் மிக அதிகமான அளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து தொழில் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும் மின்சாரத்தை விநியோகிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பாசன வசதிக்காக அதிகம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி செய்யாத வரையில்—பல தலைமுறைகளாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ள கிராம மக்களை நாமும் புறக்கணித்தவர்களாகத்தான் ஆவோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக வருங்காலத்தில்—1970-71-ம் ஆண்டில் 1,271,000 கிலோவாட் தேவை நமக்கு இருக்கும் என்றும், 1965-66-லேயே 812,000 கிலோவாட் இருக்கும் என்றும் 1960-61-ம் ஆண்டில் நம்முடைய தேவை சுமார் 375,000 கிலோவாட் இருக்கும் என்றும் மின்சார போர்டார் அவர்களே ஹேஷ்யம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு போகிறது. இப்படி நம்முடைய தேவை அதிகரித்துக் கொண்டே போகும். நோத்தில் அதிகமாக நாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். எப்படி உற்பத்தி செய்வது? இத்திறையில் அரசாங்கம் மற்ற எல்லாருடைய ஒத்துழைப்பையும் நாடுகிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றவர்கள் என்ன சாதித்துவிடப்போகிறார்கள் என்று கேட்கலாம். அதை நாங்களும் திருப்பிக் கேட்க முடியும். இவர்கள் என்ன சாதித்துவிடுகிறார்கள்? நம்முடைய திறமைமிக்க வன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக மின்சார இலாகாவில் உள்ள திறமை மிக்க வன்ஜினியர்கள் எல்லோரும் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்களே தவிர—அமைச்சர்கள் எதோ வருகிறார்கள் கையெழுத்து போடச் சொல்லுகிற இடத்தில் போடுகிறார்கள் ஆகவே இவர்கள் என்ன சாதித்துவிடுகிறார்கள் என்று நான் கேட்கலாம். ஆனால் அது அப்படி இல்லை. மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதாக இருந்தாலும், விநியோகம் செய்வதாக இருந்தாலும் அதற்கென்றே ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டும். கொள்கை அடிப்படையில் நாம் இயங்காக வரையில் சரியான முறையில் நாம் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாது போகும். இன்றைக்கு கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் கொள்கைத் தெளிவு இல்லாததுதான். இன்றைக்குப் பணம் இல்லை என்று மத்திய சர்க்காரைக் கடன் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். “மின்சார போர்டு-னால் கேட்கப்பட்டுள்ள இக்கடன் இந்திய அரசாங்கத்தரால் அனுமதிக்கப்படுமானால் கிராம மின்சார

3-40
p.m.

23rd April 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

திட்ட வேலை மேலும் ஊக்கமாக நடக்க வழி ஏற்படும்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் ஏன் கொடுக்க மாட்டார்கள்? நாம் கேட்டிருப்பது கடன்தான். ஆகவே இங்கே “ஆனால்” என்கிற சந்தேகம் வருவதற்கு இடம் என்ன இருக்கிறது? இந்திய சர்க்கார் கொடுக்கமாட்டார்களோ என்கிற பயம் இருந்தால் தம்முடைய கோரிக்கையை வலியுறுத்தவதற்கு இங்குள்ள எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் இவர்கள் ஏன் கோரிப் பெறக்கூடாது? எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு இன்றியே இவர்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் சாதித்துவிடலாம் என்று எண்ணினால் அது தப்பான கொள்கை என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மின்சார போர்டில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களைப் போடலாம். அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் நிபுணர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சரி அது போகட்டும் என்றாலும், மின்சார ஆலோசனைக் கவுன்சிலிலே ஏன் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் போடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆலோசனைக் கவுன்சில் அமைத்தபோதே அதைக் குறிப்பிட்டேன். அதுவும் இன்றைக்கு அந்த ஆலோசனைக் கவுன்சிலினால்தான் காலம் முடிவடைந்த பிறகாவது மீட்டும் அமைக்கிற கவுன்சிலில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் சேர்ப்பார்கள் என்று நம்பினேன். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாருமே இல்லாது முன்பு அமைத்த கவுன்சிலையே மீட்டும் நீடித்திருக்கிறார்கள் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு. இதற்கு அர்த்தம் என்ன? மின்சார அபிவிருத்தி வேலைகளில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்பது? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் வேலை நடக்காது என்று நினைக்கிறார்களா? எனக்கு அப்படி ஒன்றும் தோன்றவில்லை. ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைவிட எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் இதில் அக்கறை அதிகம் இருக்கிறது. சரியானதொரு கொள்கையை மின்சார உற்பத்தியிலும், விநியோகத்திலும் கையாண்டு வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இத்தகைய ஆலோசனைக் குழுவில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற மின்சாரத்திற்கு வசூல் செய்கிற கட்டணம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வாரத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனை திருத்தி அமைப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்களும் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனைக் கமிட்டி எத்தகைய சிபார்சு செய்யப்போகிறது என்று நமக்குத் தெரியாது. அது எப்படி இருந்த போதிலும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பாசனத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்து மின்சார சப்ளை செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் முதல் கடமை. எப்படி அணைக்கட்டுகள் கட்டி பாசனத்திற்கு வாய்க்கால்கள் வெட்டிக்கொடுத்து உதவி செய்கிறோமா அப்படி வாய்க்கால் வசதி இல்லாத இடங்களுக்கு மின்சார சப்ளை செய்யவேண்டியது. பம்பு செட்டுகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆனால் இங்கே ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், தஞ்சை ஜில்லாவில் திருச்சி ஜில்லாவில்-வாய்க்கால் பாசன வசதி பெற்ற இடங்களில் கோவை ஜில்லாவாகவே இருக்கலாம். இந்த இடங்களில் ஒரு ஏக்கராவுக்கு வாட்டர் சார்ஜ் என்ன ஆகிறது என்பதைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் என்ன நீர்வரி கட்டுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இவர்கள் இரண்டு போகத்திற்கு நீர்வரி கட்டுகிறதை விட பாசன வசதி அற்ற இடங்களில் வெள்ளாமை செய்வதற்காக நாம் மின்சார சப்ளை செய்யும்போது மின்சார சப்ளை செய்கிறோம் என்பதற்காக அதிக வரி வசூலிப்பது சரியாகாது. குறிப்பாக இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு இந்த இரண்டு போகத்திற்குமாக 80 ரூபாய்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[23rd April 1959]

மின்சார சார்ஜ் கட்டும்படியாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநியாயம் எங்காவது உண்டா? வாய்க்கால் பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் இரண்டுபோகத் திறகுமாக நீர்வரி, நிலவரி இரண்டையும் சேர்த்தால் கூட எந்தப் பக்கத்திலாவது 80 ரூபாய் கட்டுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா:—இந்த புள்ளி விவரம் உங்களுக்கு எப்படிக்கிடைத்தது?) நீங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையில் 52-வது பக்கத்திலேயே ஒரு எக்கரா நிலத்திற்குப் பாசனம் செய்வதற்காக உபயோகிக்கப்படும் சக்தியின் விலை ரூபாய் 40 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு சாகுபடி. நான் இரண்டு சாகுபடி என்றால் 80 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்து நின்றார்.)

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot interrupt the speech.

SRI. P. S. CHINNADURAI : வாய்க்கால்பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் இப்படி இரண்டுபோக சாகுபடிக்கு நீர்வரி இரண்டுமாகச் சேர்த்து 80 ரூபாய் கட்டுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன் (ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன்:—இங்கே விளைவிக்கக் கூடிய பயிர் என்ன?) அப்படிப் பார்த்தால் இங்கே மூன்று போகம் சாகுபடி செய்கிறோம், ஆக 120 ரூபாய் கட்டுகிறார்கள், நான் இரண்டு போகம் என்று கணக்குக் கொண்டு சொன்னேன். இங்கே விளைவிக்கக்கூடிய நெல் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைகிற நெல்லுக்கு ஒரு விலை, பம்பு செட்டில் இங்கே விளைவிக்கப்படுகிற நெல்லுக்கு ஒரு விலை என்று சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள்? என்ன விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோர் அந்த விலைக்கேதான் இங்கும் வாங்கப்படுகிறது. சொல்லலாம். இவர்கள் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று பாசனவசதி வேறு இல்லாத காரணத்தினால் மின்சாரம் பம்பு செட்டுகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியவர்கள் நாம். அரசாங்கம் அதற்குக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் புஞ்சைப் பகுதிக்குத்தான் இது அதிகம் தேவைப்படுகிறது. வாய்க்கால்வசதி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இந்த மின்சாரத்திற்குத்தேவை என்ன இருக்கிறது? ஆகவே நீர்ப்பாசனவசதியுள்ள இடங்களில் அல்லது அனைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுத்த நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்தி இருக்கக் கூடிய இடங்களில் ஒரு எக்கராவுக்கு நீர் வரி என்ன வரங்குகிறமோ அதைவிட அதிகமாக நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக மின்சாரத்தை சப்ளை செய்யும்போது மின்சார காரணச் சார்ஜ் என்று கூட வரங்கக்கூடாது. விவசாயி நிலங்களுக்கு—நீர் வசதிக்காக வாங்கப்படும் பணம் எல்லாப்பகுதிகளுக்கும் எக்கராவுக்கு ஒன்றாக இருக்கும்படியாக வழிவகை செய்யவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு இந்தப் பகுதியில் வசூல் செய்யக்கூடிய கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் இவர்கள் சொல்லலாம். “மைசூரைப் பாருங்கள். மற்ற ராஜ்யங்களைப் பாருங்கள். அந்த ராஜ்யங்களில் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு ஒரு யூனிட்டிற்குக் கட்டணம் விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள் அதை விடக் குறைவாக நாம் விதித்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே குறைவான கட்டணத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்” என்று சொல்லக்கூடும். இந்தப் பிரச்சனையை அணுகும் சரியான முறையல்ல. விவசாயிகளுக்குள்ள உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யும் முறையில் அவர்களால் கொடுக்கக்கூடிய அளவு வரி கட்டணம் வசூல் செய்யவேண்டும். மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு சாதாரணமாக பாசன வசதி செய்யும் நிலங்களைவிட அதிகமாக வரி வசூல் செய்யக்கூடாது. இதர பாசன வசதிக்கு எவ்வளவு தீர்வை விதிக்கிறமோ அதற்கு மேல் இந்தத் தீர்வை போய்விடக் கூடாது.

23rd April 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை “Unconnected minimum charge” என்ற வகையில் 18,50,000 ரூபாய் 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு வரும் என்று கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப அநியாயமானது. இதைப் பற்றி விவரிக்கக் தேவையில்லை. இதைப் பற்றி சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாக இங்கே சொல்லியிருப்பதே போதுமானது. “Other items” என்ற வகையில் பல லட்சம் ரூபாய் வருமானம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்று தெரியவில்லை. அன்மச்சர் அவர்கள் இதை விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த மின்சாரத் தேவையானது 3, 4 மடங்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அதற்குப் பேரையும் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் அவர்கள் பேசும் போது “ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தண்ணீர் பாய் 40 ரூபாய் ஆகிறது. இரண்டு போகத்திற்கு 80 ரூபாய் ஆகிறது” என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு மாடு வைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சினால் ஒரு நாளைக்கு 5 ரூபாய் செலவாகும். எங்கின் வைத்து இறைத்தால் 2½ ரூபாய் செலவாகும். ஆனால் மின்சாரம் வைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சினால் ஒரு நாளைக்கு எட்டணுதான் ஆகும். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் கூட மின்சாரத்தின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது ஒரு வரப்பிரசாதம் போலாகும். மின்சாரத்தின் மூலம் பாய்ச்சினால் 40 ரூபாய் என்று சொல்லும்போது எஞ்சின் வைத்துப் பாய்ச்சினால் 250 ரூபாய் ஆகும். சாதாரண மாடு வைத்துப் பாய்ச்சினால் 500 ரூபாய் ஆகும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : On a point of personal explanation Sir நான் இந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டுமென்ற விதத்தில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுக முற்படவில்லை. தவறான புள்ளி விவரங்களை இந்தச் சபையில் கொடுத்த தவறான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்க வேண்டாம். கருத்திருமன் அவர்கள் கொடுத்த கணக்குகள் உண்மையிலேயே சரியான கணக்கல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of order நான் சொன்ன கணக்கு தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆராய்ச்சி செய்வதானாலும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இது Point of Order இல்லை. நீங்கள் பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அதைக் குறிப்பிடுங்கள்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Mr. Speaker, Sir, I would like to make some observations on the Madras State Electricity Board's Annual Financial Statement, that is before us now.

Sir, let me at the outset congratulate the Electricity Department for the excellent work that they have been doing all these years. We are too proud of the fact that when compared to the other States in India, we are producing electricity at a very rapid rate even though our State may, as it is stated, be the third. Here we have got a very good set of engineers who all work in a team spirit and push through the schemes as expeditiously as possible.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd April 1959]

So far as the emoluments of these officers are concerned—I have spoken about it even during the Budget debate—I wish to emphasise now also that the emoluments that are given to these officers who work with a team spirit, should be very, very attractive. Otherwise, they will either go in search of employment elsewhere or go to private companies. Also they are taken away by the Central Government, with the result that we are getting only third rate or fourth rate persons and at this rate we cannot push through these schemes—ambitious schemes if I may say so. So, that is a very important point which I would ask the Hon. Minister to look into carefully and do something as early as possible.

Many hon. Members have seen the Kundah Project. So far as I am concerned, I propose to visit it in a day or two even though I had on previous occasions visited it, as in the case of Periyar and other projects in our State. Sir, we have been able to secure about Rs. 12½ crores from the Canadian Government and to the surprise of both the Union Government and the Canadian Government, we would be able to complete the project much ahead of the time. I am told that even the Canadian Government have paid to our engineers and, as a matter of fact, it seems that they are asking for the services of some of our engineers. That does real credit to the department and I do not propose to proceed further in regard to this matter except to say that we have got excellent engineers.

Sir, as against the target of Rs. 35 crores including the Canadian aid for the Kundah Project, I am told that we are likely to save two or three crores of rupees. Even in the case of the Periyar Project, as against the target of nearly Rs. 10 crores, we were able to save nearly Rs. 1½ crores. That does real credit to the department.

Sir, I am proud to say that our Expansion Programme is going ahead. This is not a service department, so to say and it is more or less worked on a commercial basis. Our capital outlay is to the tune of 100 crores of rupees and the return is about 5½ per cent. In addition to that we are having a reserve of 3 per cent; depreciation is also taken and the balance for the current year, I am told, is about Rs. 1.00 lakh. I am sure the Government will get 50 per cent of Rs. 50,000 net. Hence if it should serve as a service department, if it is the intention of the Government that our industries and agriculture should improve, my submission is that Government should give substantial subsidies, without always relying on the commercial nature of the department. Unless and until substantial subsidies are given by the Government, the agriculturists would be hard hit and the small scale industries also will be hard hit. There cannot be any quick progress. That is my submission. The Government are expecting about 10 per cent on the outlay, though it works to more than that. But at this rate, we cannot satisfy

23rd April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

the public. Unless and until we find some more money from other sources to subsidise this department, we cannot have improvement.

My other submission is that as against a target of 10,000 pump-sets, they have given about 18,000 connections and that is about 80 per cent more. Again, so far as village connections are concerned, as against 1,000, 1,400 villages have been provided, which is about 40 per cent more. Here also, it does really do credit to the department. So many agriculturists and small industrialists are willing to have connections, but we have got many difficulties in the way. With regard to minimum charges also, many hon. Members have been reiterating and emphasising that point. My submission is that minimum charges should no doubt be reduced and for that, as I have already stated, Government subsidy alone is the remedy. I am sure the Hon. Minister will in his reply say something about it. Of course, he may say about the difficulties in reducing the minimum charges and so on. But I will not be convinced and as a matter of fact nobody would be satisfied with it. Unless and until something is done to reduce the minimum charges, we cannot step up food production.

About switches and starters and also about transformers, I mean making these by the department, I do not know how far it will be successful if the department takes up this line of work. If they take up this work, I am sure, work in other directions and other spheres would suffer very much. It should no doubt be left to private enterprise and enterprising people will take it up, of course under the control of the Government, in regard to distribution either through the Electricity Department or the Agriculture Department. Still there are great difficulties experienced by the agriculturists in getting these important items and unless and until these people are in a position to get these things early, however much we may progress in extending these electric connections, it will be of no use. Government must in consultation with the Chief Engineer or the Electricity Board evolve a scheme by which they must do something in this direction.

Sir, still, I find that there are some licensees working in some districts. The public are not very much satisfied with the licensing system and there are so many difficulties. As I have said on a previous occasion, I would again emphasise the same point here. Government should try to acquire all the private undertakings as early as possible. After all I am told very reliably that only Rs. 4 crores are required for this purpose. If they really want to acquire these private undertakings, they should do this. Every year we go on raising loans to the tune of Rs. 10 crores odd for developmental works. My submission is why not the Government find some money by way of loans or from some other source and see that they set apart Rs. 4 crores for acquiring all these private undertakings. There is no point in going on extending these licences. The

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd April 1959]

licensees have no incentive to push through these schemes as expeditiously as we find in Government undertakings. In certain areas we find that work is dreadfully slow. The Hon. Minister should also look into this point.

We are now approaching the Central Government for permission for spending about Rs. 500 crores for the years 1959-60 and 1960-61. It is not known why the Central Government should always stand as a stumbling block in our developmental works. They are not coming to our rescue and they do not sanction as much money as we want. When compared to other States we are in a backward position. We want electricity to develop our industries and agriculture. Sir, I would request the Hon. Minister to put up a strong fight with the Centre and see that we get these amounts as early as possible and neither the Planning Commission nor the Central Government should stand in the way of our developmental works in the electricity sector.

It is not known on what basis the Consultative Committee has been constituted. With due respect to those gentlemen, I do not know how they have been taken in, whether they are considered experts or whether these nominations are made on a party basis. This is very wrong. If they really want advice, I would request that all parties are represented in the Committee and even in the State Board, they can include some more non-officials. Or they may even constitute a committee of 15 members of the Legislative Assembly to advise this Board as and when occasion arises. The members of such a committee would be in a position to tell the Board the difficulties of the people in their respective constituencies. There should be periodical conferences. Of course, I pay encomiums to the Electricity Board for the very good work done. Still, I feel that non-officials should be taken into confidence and their advice would go a long way in the developmental work.

I would also emphasise the fact that we must have thermal stations also. Thermal stations are very expensive, no doubt and I do not know under the present difficult foreign exchange situation, whether it will be possible for us to go on extending the thermal stations. But still, Government must make every endeavour to see that at least in important centres, these stations are established, because we cannot always depend upon monsoon.

Sir, some hon. Members were suggesting that the Government should do away with the contract system. I find that in certain departments, departmental work was much more economical than contract work. If we have very efficient officers to scrutinise the work at every stage, it should be possible to execute these works at cheaper rates departmentally. We also see that in certain departments, corruption charges are levelled against certain officials for the departmental execution of certain works. My submission is that we should execute these works, for, if we do not

• 23rd April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

execute them, we will not get the Government of India grant or the Canadian Aid or other foreign aid or whatever it is. All these grants or aids will lapse. So the Hon. Minister should look into these things and see that these works are pushed through as expeditiously as possible, dispensing with the contract system wherever possible. The department could with efficient officers effectively push through the schemes. That is also a point which should receive the very serious consideration of the Hon. Minister. I request the Hon. Minister to reduce this unconnected minimum charge as much as possible, even at the point of raising the rate of tariff to industries, without at the same time raising the rates of small scale industries. With a view to giving relief to agriculturists and small scale industries, this point should be taken into consideration. 4-10 p.m.

This year we have not been having any cut, and we find all round expansion on all sectors. This 8 hours service both in the day and in the night has done lot of good, and this has given some satisfaction to the people.

Lastly, Sir, once again I would wish to emphasise the fact that the department has done and is doing very good work, and I pay my encomiums to the department and to the Hon. Minister. This is all my submission, Sir.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களாக இந்த மின்சார போர்ட் அறிக்கை மீது இந்த சபையிலே நன்கு விவாதிக்கப்பட்டு நல்ல பல கருத்துக்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள், அதற்காக நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இலாகாவின் வேலையைப்பற்றி கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான்கு தினங்கள் விவாதம் செய்து பல உயர்ந்த கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் சொல்லி அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் ஒரு வருடம் முடிவதற்குள்ளாக மீண்டும் அது குறித்து விவாதிக்க இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. அவையையும் கவனத்தில் கொண்டு இங்கு சொல்லப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று முதலாவதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொது விவாதத்தில் எழுப்பப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சனைகளில், விவசாயிகளுக்குள்ள மினிமம் காரண்டியை எப்படி குறைக்கவேண்டும், எந்த முறையில் அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். இந்தப் பிரச்சனை ஒரு நீண்ட காலப் பிரச்சனையாகும். இது சமீபத்தில் எழுந்த பிரச்சனை என்று யாரும் கருதக்கூடாது. இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கச் செய்திருக்கிறேன். அதே போன்று பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் தேவையானது என்பதையும், மின்சார வளர்ச்சி தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்பதையும், மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை விவாதிப்பதற்கு இரண்டு, நான்கு நாட்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதுவதிலிருந்தே, ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அதோடு அது மிகவும் அவசியம் என்பதும் தெரியவருகிறது. இரண்டு தினங்களாக இங்கு எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில்

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

ஒவ்வொன்றுக்கும் பதில் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். அப்படி ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கு பதில் சொல்வ தற்கு முன்பாக, ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமஸ்வாமி அவர்கள் பேசும்போது, மின்சார விநியோக கிராமங்களில் இவ்வளவு அதிகமாகச் செய்வதை முறையாக கிராம மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களா, நிறைய பணம் செலவு செய்து செய்யப்படுகிற கிராம திட்டங்கள் உண்மையில் பலன் தருகிறதா என்ற பெரிய ஒரு கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இதை அவர் மட்டும் எழுப்பவில்லை பலருக்கும் இந்த சந்தேகம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் 6,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களின் கஷ்டங்களை நீக்கிவிட்டதா? அல்லது வெறும் பிரசாரத்திற்காக மட்டுந்தான் இந்த விஸ்தரிப்பு உதவுகிறதா என்ற ஐயப்பாடு சிலருக்கு எழுந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த சட்டசபையிலுள்ள பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த மனோநிலை இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்த போதிலும் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமஸ்வாமி அவர்களும், அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கும் அரசாங்கத்தின் நிலைமையைப்பற்றி விளக்கச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று 5,000-6,000 கிராமங்களுக்கு நாம் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை இன்னும் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். ஓரளவு பெரிய தொழில் களைப் பாதித்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் மின்சாரத்தை கிராமங்களில் பரப்பவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்களும், எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். கிராம மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும், இந்த மின்சார சக்தியை இந்த அடிப்படைச் சக்தியை கிராமங்களில் புகுத்த வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்கு மின்சார சக்தி கொடுப்பதால் அது பெரிய தொழில்களைப் பாதித்து விடுமோ என்ற அச்சம் சிலருக்கு இருக்கலாம். ஆகவே, அது குறித்து நான் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமஸ்வாமி அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் விளக்கச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தங்கள் தொழிலை நடத்துவதற்கு யாராவது மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அது ஒருக்காலும் புறக்கணிக்கப்படவோ அல்லது மறுக்கப்படவோயில்லை. இல்லை என்று சொன்னதேயில்லை. கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதால் ஒரு வேளை பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காதோ என்ற சந்தேகம் எழலாம். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கூடுதலாகக் கொடுப்பதினால் பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம், இன்றுள்ள நிலைமையைச் சீர்தாக்கிப் பார்க்காமல் ஒரு குழப்பத்தினால் ஏற்பட்ட அச்சம் என்றுதான் நினைக்கிறேன். சிறிய தொழில்கள் அல்லது பெரிய தொழில்களுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை கொடுத்தக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அப்படி கொடுக்கத் தயாராகவும் இருக்கிறோம். சமீபத்தில் மின்சாரத்தின் தேவை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதால், பல கட்டுப்பாடுகளை வைக்கவேண்டியதாகியிருக்கிறது. ஆகவேதான் பங்கீடு முறை, க்ரூபிங் போன்ற கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டுப்பாடுகள் உண்மையிலேயே, ஸ்ரீ பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல் அதனால் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நன்கு சீர்தாக்கிப் பார்த்து அவைகளை எப்படி தீர்க்கலாம் என்று ஆலோசித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே பெரிய தொழில்கள் நடத்துகிறவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காதோ என்று அச்சப்பட வேண்டாம். அவர்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அதோடு, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் பணம் வீணாகப்போகிறதோ என்றும் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி நன்கு பரிசீலித்து இலாகா வேண்டிய

23rd April 1959] [Sri V. Ramaiah]

நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. அதற்கென்று தனி குழு ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஸ்ரீ சி. ஆர் ராமஸ்வாமியைத் தவிர மற்றவர்கள் பேசும்போது கிராமங்களுக்கு இன்னும் மேலும், மேலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். (ஸ்ரீ கே. வினாயகம்: அவர் மெட்ராஸ்காரர் அல்லவா?) மின்சார வசதியை கிராம மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று யாரும் எண்ண வேண்டாம், 6000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை உல்லாசமாக நடத்துவதற்கு இந்த சக்தியை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இங்குள்ள அங்கத்தினர் பலருக்குத் தெரியும். பத்துப் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்று சொன்னபோது அப்பொழுது அதை கிராமவாசிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மின்சாரம் வந்தால் அதனால் மேலே வரும் தண்ணீர் வெண்ணீராக மாறி பயிர்கள் நாசமாகிவிடுமோ என்று சிலர் பிரசாரம் செய்தது எனக்கு இன்னும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அந்த அங்கத்தினர்களின் பெயர்களைக்கூட நான் இப்பொழுது சொல்லமுடியும். பின்னர் கிராமம் கிராமமாக இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்களையும் அழைத்துச் சென்று எல்லா உதவிகளையும் அளித்து பம்பு செட்கள்கூட கடனாக வாங்கி அதைப் போட்டுக்கொடுத்து அதிலிருந்து வரும் தண்ணீர் கொதிக்கவில்லை என்று காட்டியதை நாம் மறந்திருக்க முடியாது. சிலர் அதை மறந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு விவசாயிகள் இந்த சக்தியை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 40 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பது ரொம்ப அதிகமாதான் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் பழக்கத்தில் இருப்பதைப் பார்ப்போமானால் மின்சார சக்திக்கு கட்டணம் எத்தனை உயர்ந்திருந்தாலும், அதிலே எத்தனை கிராமங்கள் இருந்தாலும், அந்த சக்தியைக் கொண்டுதான் கிராமங்களிலே விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று எண்ணம் கிராம மக்களிடையே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணம் நிலையாக நிற்கிறது. கிராமங்களுக்கு இந்த மின்சார சக்தி கண்டிப்பாக வரவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த சக்தி கிடைக்காவிட்டால், அதனால் உண்டாகும் கஷ்டங்களை கணக்குப் போட்டுச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு விவசாயிகள் மின்சாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சமீப காலத்தில் 80,000 பம்பு செட்டுகள் கிராமங்களில் மின்சார சக்தியைக் கொண்டு பூட்டி இருக்கிறோம். 80,000 பம்பு செட்டுகள் போட்டுவிட்டோம் என்று பெருமையாக இருந்தாவிட முடியாது. 6,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார சக்தி கொடுத்தாவிட்டோம் என்று திருப்தி அடைந்தாவிட முடியாது. இன்னும் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார சக்தி கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைப்பை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். எஞ்சி இருக்கக்கூடிய 20,000 கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வரவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு பின்தங்கிய கிராமமாக இருந்தாலும், மின்சார சக்தி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உடனடியாக மின்சாரம் வரவேண்டும், இந்த சக்தி வந்தால்தான் வருங்கால வாழ்வு உண்டு, அவர்கள் நல் வாழ்வு வாழ முடியும் என்ற நிலைமைக்கு எல்லா விவசாயிகளும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய வறுமையைப் போக்க இன்றைக்கு கிராமங்களிலே 80,000 மின்சார பம்பு செட்டுகள் இயங்குகின்றன. அதனால், 80,000 குடும்பங்களின் பிரச்சனை நேரடியாக தீர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுகள் கொடுப்பதின் மூலம் எத்தனையோ ஆயிரம் குடும்பங்களின் பிரச்சனையை தீர்க்கமுடியும். அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வறுமையை போக்கவேண்டும் என்பது தான். வறுமையைப் போக்குவதற்குப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் எல்லா உதவிகளையும் செய்து, ஆதரவு காட்டி அவைகளை நிருவவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். எல்லா தொழில்களைக்காட்டிலும் இந்த நாட்டிலே மிகவும் முக்கியமான பெரிய தொழில் விவசாயம்தான். அதற்கு வேண்டிய உதவிகள் அனைத்தும் அரசாங்கம் செய்தாகவேண்டும். நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மொத்த மின்சார சக்தியில் 19 சதவிகிதம்தான் இன்றைக்கு விவசாயத்திற்காகக் கொடுக்கிறோம். அது போதாது. இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கோரிருங்கள். இதையெல்லாம் முறையாகக் கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு கிடைக்கக்கூடிய சக்தியை பங்கு போடுவதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நீடிக்க விடாமல் நாம் இன்னும் அதிகமாக மின்சார சக்தியை உண்டுபண்ண வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பல முயற்சிகள், ஆராய்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கே தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்தக்கொண்டிருக்கிறோம். கனம் துரைசாமி ரெட்டியார் அவர்களுக்கு மின்சாரத் துறையில் ஒரு புது தத்துவம் மனதில் உருவாகி இருக்கிறது. அவர் குந்தாத திட்டத்திற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்குப் பதிலாக, இதை ஆங்காங்கு பிரித்து கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார். மின்சார உற்பத்தியிலேயே ஒரு புது அம்சத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). அவர் மனதில் தோன்றியதை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக எங்கே இயற்கை வசதி இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் இன்றைக்கு நமது இலாகாவைச் சேர்ந்த என்ஜினியர்கள் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய 'கிரிட்' அளவை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டும். எந்த முறையில் இதைச் செய்யலாம் என்பதைத் தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் வலி. ஆர். ராமசுவாமி அவர்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்து பேசிய பல நண்பர்களும் இந்த மாகாணத்தில் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் பவரை நம்பியிருக்கக்கூடாது, தெர்மல் பவர் அவசியம் என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதை நான் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் விரும்பக்கூடிய விலைக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் பெரிய தொழிற்சாலைகள் இங்கே வரமுடியாமல் போய்விட்டது என்று கூட சொன்னார்கள். தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட எண்ணமும் கிடையாது. ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நிலக்கரியை கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஹைட்ரோ பவர் ஸ்டேஷனில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தின் விலைக்கும், தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷனில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தின் விலைக்கும், ஏறத்தாழ ஒரு யூனிடிற்கு 5 அல்லது 6 அணு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விலையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து எத்தனையோ தூரத்திலிருந்து நாம் நிலக்கரியை கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது சாதாரணமாக நிலக்கரியின் விலையைக் காட்டிலும், போக்கு வரத்துச் செலவு மிகவும் அதிகமாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் தெர்மல் ஸ்டேஷன் அமைப்பதாக இருந்தால் நிலக்கரியை வெளி மாகாணங்களிலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு அதிகமாக செலவு ஆவதால், அந்தப் பக்கம் பார்ப்பது என்றால் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. நமது மாகாணத்திற்கு புது உயிர் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் நெய்வேலித் திட்டம் அமைந்துகொண்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டம் உருவாகி வெற்றி தரக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டம் வெற்றி அடையக்கூடிய நேரத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய உதவி கொண்டு அங்கே ஒரு பெரிய தெர்மல் நிலையத்தை

23rd April 1959]

[Sri V. Ramaiah]

அமைப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா வேலைகளும் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒப்பந்தங்களும் உருவாகி விட்டன. அதுவும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிந்துவிடும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி மேலே வந்தவுடன், நமது மகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய 'கிரிட்டை' இன்னும் போதுமான அளவுக்கு 'பரம்' செய்வதற்கும், அந்த நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு பல்வேறு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் மின்சார போர்டும், அரசாங்கத் தாரும் கவனம் செலுத்தும். அந்த முறையில் குறைந்த விலையில் நமக்கு நிலக்கரி கிடைத்துவிட்டால் அதிகமாக தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அமைப்பதில் கஷ்டம் இருக்காது. காரணம் நாம் ஹைட்ரோ பவரை எப்பொழுதும் நம்பி யிருக்க முடியாது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கம் அன்றைக்கு இருந்த நீர் வசதியைக் கொண்டு கண்டிப்பாக இந்த ஆண்டில் மின்சார வெட்டு வராது என்று உருதியாகச் சொல்லிவிட்டது. இருந்தாலும், பருவ மழை குறைவதன் காரணமாக கொஞ்சம் பயமாக இருக்கிறது. இதனால் வெட்டு வந்துவிடுமோ என்று எண்ணத்தை எந்த விதத்திலும் அங்கத்தினர் களுக்கு உண்டாக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் ஹைட்ரோ பவரை நம்பியிருந்தால், இயற்கையை நம்பியிருந்தால். இயற்கை எந்த நேரத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இல்லாமல் போய்த்துவிடுமோ, நம்முடன் ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமல் மறுத்துவிடுமோ, அப்பொழுது நமக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்ப தற்கு தெர்மல் பவர் கண்டிப்பாக அவசியம். நெய்வேலித் திட்டத்தின் வெற்றியைப் பொறுத்து, நமது மகாணத்தில் பவரை 'பரம்' செய்யக்கூடிய முறையில் இன்னும் தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் அமைப்பதற்கு, அந்த நேரத் திலிருந்தே, இந்த ஆண்டிலிருந்தே மின்சார போர்டும் அரசாங்கமும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் வலி யுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நல்ல ஆலோசனைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: உற்பத்தி விலையில் 5, 6 அணு வித்தியாசம் என்று சொன்னீர்களே, அது எந்த அளவில்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஒரு யூனிட்டுக்கு. வித்தியாசத்தைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் இப்பொழுது கிடைத்துவிட்டது, சொல்லுகிறேன்.

மதராஸ் தெர்மல் ஸ்டேஷன் - 6.5 நயா பைசா யூனிட்டுக்கு வித்தியாசம்

மதுரை—7.4 நயா பைசா

பைகாரா—1.1 நயா பைசா

மொய்யார்—1.5 நயா பைசா

மேட்டூர்—0.5 நயா பைசா

பாபநாசம்—1.5 நயா பைசா

குந்தாலில் கண்டிப்பாக கம்மியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் இப்பொழுது வாசித்த வித்தியாசமெல்லாம் நயா பைசா தான். அணு என்று சொல்லியதெல்லாம் நயா பைசா தான்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமான பிரச்சனையாக பேசப்பட்டது, விவசாயி 4-30 களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் இருக்கின்ற வேறுபாட்டை எடுத்துவிட p.m. வேண்டும் என்பது. பொதுவாகவே விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்தி கொடுக்கவேண்டுமென்றும், கிராமங்களுக்கு மின்சார விந்நரிப்பை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சில ஆண்டுளாகவே வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் இதற்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் இருந்தது. ஆரம்பக் காலத்தில் கிராமங்களில்

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஒரு ஆர்ஸ் பவர்க்கு மினிமம் கியாரண்டியாக 30, 35 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால் போதும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்த சமயத்தில் மினிமம் கட்டணம் 50 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் இன்றிருக்கும் சூழ்நிலையில் சில இடங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு மினிமம் கியாரண்டிக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேலாக இருந்தாலும் 50 ரூபாய் என்ற உச்சவரம்பிலேயே இருக்க வேண்டும்; அதற்கு மேல் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்ற கொள்கையில் மின்சாரவசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே போன்றுதான் 10% ரிட்டர்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமானால் இன்னும் எவ்வளவோ காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே இந்த மினிமம் கட்டணத்தை குறைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கமும் ஆலோசித்தது. இந்தக் கட்டணத்தை உடனடியாக 30 ரூபாய் என்றே அல்லது 35 ரூபாய் என்றே குறைக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். நானும் இதைப்பற்றி நினைத்ததுண்டு. இதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக அதிகாரிகளை எல்லாம் அழைத்து பேசியபோது இந்த ஒரு பிரச்சனையிலிருந்து பல பிரச்சனைகள் வருகின்றன. இப்போது ஐம்பது ரூபாய் என்றிருப்பதை 35 ரூபாய் என்று குறைத்து விடலாம், ஆனால் மின்சாரமே எட்டிப்பார்க்காத கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி கிடைத்துவிடும். ஆனால் இதன் மூலம் பல்வேறு பிரச்சனைகள் புதிதாக வருவதையும் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதை மட்டும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு கட்டணத்தை குறைத்துவிட முடியாது. ஆகவே இதைப் பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து இதில் எத்த விதமான மாற்றம் செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி தெரிவிப்பதற்காக இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இவர்கள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்து இருக்கிறோம். இந்த கமிட்டி மூன்று மாத காலத்திற்குள் தங்களை முடிவை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். மேலும் பம்பாய் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மினிமம் கட்டணம் கொடுப்பதில் சர்க்கார் பொது நிதியிலிருந்து ஸ்பன்ஸிடி கொடுப்பது என்கின்ற ஒரு முறையும் இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றியும் நாம் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருப்பதினால் இப்போது இருக்கின்ற கட்டணம் கூடிவிடுமோ என்கிற சந்தேகத்தை நேற்றைய தினம் கணம் அங்கத்தினர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவ்விதம் கட்டணம் உயர்ந்துவிடும் என்ற பயம் அல்லது சந்தேகம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு டாரிப் ரேட்டைப்பற்றி சொல்லப்படுகின்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து நல்ல முடிவு எடுப்பதற்கும் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு கமிட்டிகளைப்பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் தான் இந்த கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. டாரிப் ரேட்டைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்பட்டபோது மின்சார போர்டு நியமனம் ஆனது. இந்த போர்டு இதைப்பற்றி இப்போது பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்தெந்த துறைக்கு எந்தவிதமாக ரேட் இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சீக்கிரமாகவே முடிவு எடுக்கப்படும். அடுத்ததாக மினிமம் கியாரண்டியை பொருத்த அளவில் இந்த கமிட்டியின் முடிவு தெரிந்தவுடன் அதன்படி நிர்ணயிக்கப்படும். அதன் பின்னால் இதைப்பற்றி இங்கு அடிக்கடி பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமில்லாத முறையில் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

23rd April 1959]

[Sri V. Ramaiah]

கிறேன். இப்போது அன்கனகட்ட மினிமம் சார்ஜ் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பெரிய நன்மையை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது.

இதல்லாமல் இங்கு முக்கியமாக பேசப்பட்ட பிரச்சினை, மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு போதிய அளவு அவர்கள் நினைத்த காலத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. இவ்விதம் தங்கு தடையின்றி விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால் இதில் நமக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் என்னவென்றால் இருக்கின்ற சக்தியைக்கொண்டு தொழில்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் பாதகமில்லாத முறையில் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான். விவசாயத்திற்கு அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் தொழில்களுக்கு தடை ஏற்படக்கூடாது, அதே போன்று தான் தொழில்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது விவசாயமும் தடை படக்கூடாது. அதோடு முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் மின்சாரத்தை எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும் போது இருக்கின்ற சக்தியைக்கொண்டிருக்கும் பாதகம் ஏற்படாத முறையில் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற முறையில் தான் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விஸ்தரிப்பை கொண்டு வந்தவிட்டால் இப்போது இருக்கின்ற சக்தியைக் கொண்டு நம் நாட்டிலிருக்கின்ற 88 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கும் தங்கு தடையின்றி மின்சாரம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கலாம். ஆகவே இருக்கின்ற மின்சாரத்தைக்கொண்டு மின்சாரம் இதுவரை எட்டிப்பார்க்காத இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும், அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கும் பயன்பட வேண்டும் என்கிற முறையில் தான் இப்போது பங்கிட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் எந்த விதமாக நியாயமான முறையில் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது அதோடு இன்னும் நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் சீக்கிரமாக முடிவடைந்து விட்டால் இந்த கஷ்டங்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் எந்தவிதமான தங்குதடையின்றி விவசாயத்திற்கு கொடுக்க முடியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இதில் முக்கியமாக இன்னும் எந்தெந்த முறையில் விவசாயத்திற்கு சாதகமான முறையில் மின்சாரம் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவில் கொடுப்பதற்கு நான் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி வருகிறேன். இதிலும் இப்போது இரக்கக்கூடிய நிலையில் இதைவிட எந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய முறையில் ஆலோசனைகளை இந்த சபையினுள்ள அங்கத்தினர்கள் இந்த சபையிலோ அல்லது என்னிடத்தில் நேரிடையாகவோ தெரிவித்தால் நான் மிகவும் நன்றியுள்ளவனாயிருப்பேன். அதோடு அதில் முடிந்தவரை வேலை செய்வதற்கும் உதவியாய் இருப்பேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு விஷயம் இங்கு முக்கியமாக பேசப்பட்டது என்னவென்றால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் லோக்கல் அட்வைஸரி கமிட்டியை இதுவரை ஏன் நியமனம் செய்யவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இவ்விதம் கமிட்டியை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கமுடைய மின்சார போர்டும் ஏன் தயங்குகிறது என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இதில் அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது மின்சார போர்டுக்கோ எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. இவ்விதமாக போர்டு அமைத்து அதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்து, அந்தந்த இடங்

[Sri V. Ramiah]

[23rd April 1959]

களில் நடைபெறும் வேலைகளை கண்காணித்து அதில் இன்னும் எந்தெந்த முறையில் வேலைகளை செய்தால் மக்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச்சொல்வது தான் உண்மையிலேயே அங்கத்தினர்கள் இந்த இலாகாவுக்கு செய்யக்கூடிய பேருதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m.

இந்த ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய பொறுப்பை டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கே விட்டுவிடவேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதைப் போல முடிவு எடுத்தவுடனே, மறுபடியும் ஒரு கமிட்டி நியமனம் செய்யவேண்டும், எதைக் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற அந்தச் சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்கு நான் விரும்பாத காரணத்தால், இந்த ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய வேலையைக்கூட டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு விட்டுவிடவேண்டும், அந்த முறையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு முக்கியத்துவம் வரும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் கருதினார்கள் அந்த நேரத்தில். ஆரம்பத்தில், இந்த மசோதா சட்ட சபையில் வரக்கூடிய நேரத்தில், மின்சாரமும் ட்ரான்ஸ்போர்டும் சபையினுடைய பரிசீலனைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இரண்டாவது வாசிப்பு நேரத்தில் மின்சாரமும் ட்ரான்ஸ்போர்டும் அதில் புகுத்தப்பட்டன. ஆகையால், திரும்ப தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் குழு அமைக்கவேண்டுமென்றால் ஏதோ டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய முறையிலே என்னுடைய நடவடிக்கை அமைந்துவிடும் என்று அஞ்சினேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : இடைக்காலத்தில்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலே மின்சாரத்தைப் பொறுத்தும் பார்க்கும்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : பள்ளாணிப் போர்டு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எனக்குத் தெரியும், அந்தக் கூட்டங் களுக்கும் மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த சர்க்கார் அதிகாரிகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சபை நல்லவிதமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்தப் பொறுப்பை மீண்டும் ஒரு தனிக் குழு நியமனம் செய்து, அந்தக் குழு தான் கவனிக்கவேண்டுமா, அல்லது, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலே கவனித்தக்கொள்ளலாமா, அது ஒரு ஸப்-கமிட்டி போட்டுக்கொள்ளலாமா என்று பார்த்தால், தனிக் குழு அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும், அவசியம் தான் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் எனக்கு நியமனம் செய்யக் கூடும் இருக்காது. அதை நல்லவிதமாகப் பரிசீலனை செய்து சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் வந்துவிடுகிறபோது ஒரு டிஸ்ட்ரிக்டுக்கு இரண்டு கவுன்சில்கள் என்று வருகிறது.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அது அவசியமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

23rd April 1959] [Sri V. Ramaiah]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் எழுப்பிய இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை—ஸ்டேட் கன்ஸல்டேடிவ் கவுன்சிலிலே ஏதோ அதில் கலந்து கொண்டு ஆர்வமாக ஆலோசனை சொல்லக் கூடியவர்களெல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், ஏதோ ஒரு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் அதில் அங்கத்தினர்களாகப் போட்டு இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இந்த ஸ்டேட் கன்ஸல்டேடிவ் கவுன்சில் ஒரு சட்ட அடிப்படையிலே, 1948-ம் வருஷத்திற் எலெக்ட்ரிக் ஸப்ளை சட்டத்தின் வரம்புக்குக் கட்டுப்பட்டு, அந்தக் கவுன்சில் எந்த முறையிலே அமைய வேண்டும் என்று அந்தச் சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்த முறையில்தான் நான் நியமனம் செய்ய முடியும். அதிகமாக நியமனம் செய்யவேண்டுமென்றால், அந்த நேரத்தில் எனக்கு ஆலோசனை சொல்லியவர்கள், 'அப்படிச் செய்வதற்கில்லை, இதற்குத் தகுந்த முறையில் செய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். இதில் வந்திருக்கும் பெரும் பகுதி அங்கத்தினர்களை நான் நியமனம் செய்ததாக நினைப்பதற்கு இடமே இல்லை. அந்தச் சட்டத்தில் சொல்லியிருப்பதாவது :

“ The State Electricity Council shall consist of the members of the Board and such other persons being not less than seven and not more than fifteen as the State Government or the State Governments concerned may appoint after consultation with such representatives or bodies, representatives of the following interests as the State Government or the State Governments concerned thinks or think fit, that is to say, local self-government, electricity supply—industry, commerce, industry, transport, agriculture and labour . . . ”

ஆகையால், இது சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு சபையும், அவர்கள் எந்த ஒரு அங்கத்தினரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்களோ அதை நாங்கள் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டோம். அப்பொழுது திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் துணைமையிலே ஒன்றுகூடி, அதுதான் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபோல், 'காமர்ஸ்', 'இன்டஸ்ட்ரி' இவைகளின் பிரதிநிதிகளையும் போட்டோம். எலெக்ட்ரிக் ஸப்ளை சம்பந்தமாக திரு. லி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் அங்கத்தினராக வந்திருக்கிறார். நான் நியமனம் செய்து விட்டதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : விவசாயிகளுக்கு . . .) விவசாயிகளுக்கு கென்று ஒரு அங்கத்தினரைப் போடுவதற்கு இந்தப் பிரிவிலே இடம் இல்லை. இனிமேல் அதில் இடம் கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்கிறோம். கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டியைப் புதுப்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில் மற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள முடியுமா என்பது பற்றி சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்து பரிசீலனை செய்து, அதுபோல் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொன்னால், இன்னும் அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்வதிலே கஷ்டம் இல்லை. ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னபடி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி இருந்தால் எல்லா ஜில்லாக்களும் கவனிக்கப்படும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியுமா என்று ஆலோசிப்பதற்கு நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

போர்டு நியமனம் சம்பந்தமாக மற்றொரு பிரச்சனை இருக்கிறது. போர்டு ஆரம்பம் செய்யக்கூடிய நேரத்தில் போர்டினுடைய எல்லா அங்கத்தினர்களையும், இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் போட்

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

புருந்தோம். அவர்களுடைய வேலையைப் பார்த்து குறிப்பாக ஆரம்பக் கட்டத்தில் செய்திருக்கும் சேவையை நான் மட்டுமல்ல, எல்லோருமே சேர்ந்து உண்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டும். இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு சிக்கல்களை, அனுபவபூர்வமாக இருந்த பல கஷ்டங்களை நல்ல விதமாக முன்னாடியே புரிந்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே கஷ்டம் இல்லாத முறையில் செய்வதற்கு அவர்கள் பெரும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த போர்டை ஒரு ஆண்டுகாலம் வரையில் நீடித்திருக்கிறோம். ஜான் மாதத்தோடு போர்டு முடிவடையும். இந்தச் சபையில் குறிப்பிட்ட பல்வேறு யோசனைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, இந்த போர்டு இன்னும் பயனுள்ள வகையில் பணிபுரிவதற்கு எந்த ரூபத்தில், என்ன முறையில் அமைக்க வேண்டுமோ அப்படி அதை அமைக்க அரசாங்கம் கண்டிப்பாக தீவிரமான கவனம் செலுத்தும். அங்கத்தினர்கள் போடுவது பெரிய பிரச்சனை அல்ல. ஆனால், முறையாக, அரசாங்கம் நினைக்கக் கூடிய பல்வேறு திட்டங்களை, அரசாங்கத்தினிடத்திலே இந்த இலாகாவின் பொறுப்பு இருந்தால், எந்த முறையிலே மக்களுடைய தேவைக்குத் தகுந்த முறையில் தங்களுடைய கடமையைச் செய்யுமோ அந்த முறையில் அமையக்கூடிய போர்டாக அமைந்திருக்கிறதா என்று தான் பார்க்கவேண்டும். அங்கத்தினர்களாக அவர்கள்தான் இருக்க வேண்டும், இவர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்று அதைமட்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லி, போர்டினுடைய முக்கியமான வேலையைப் புறக் கணிக்கக்கூடிய முறையில் போர்டு அமையக்கூடாது. அதைத்தான் நாமெல்லோரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அதை மனதில் கொண்டு இந்த போர்டினுடைய வேலை என்னும் நல்லவிதமாக நடப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாப்பதற்காக, அதற்குத் தகுந்த அங்கத்தினர்களைத் திரும்பவும் பரிசீலனை செய்து நியமனம் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு கஷ்டம் இருக்காது. அப்படி அரசாங்கம் மீண்டும் புதுப்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில் இங்கே சொல்லப் பட்ட பல கருத்துக்களையும் மனதில் கொள்ளும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது என்று இந்த நேரத்தில் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : போர்டுக்கு அமைச்சர் அவர்களே தலைவராக இருக்கலாம். சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்திய அரசாங்கச் சட்டமாகையால், இந்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம், இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்பது பற்றி.

இங்கே சொல்லிய யோசனைகளை மனதில் கொண்டு உடனடியாக இந்த மின்சார இலாகாவுக்குத் தேவைப்படக்கூடிய உபபொருள்களை யெல்லாம் என்னுடைய இலாகாவைக்கொண்டே செய்துகொள்வதற்கு முன்வந்துவிடுவேனோ என்ற சந்தேகம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு வந்தது. இதற்குக் கொஞ்சம் நல்ல யோசனை சொல்லக்கூடிய முறையிலே சொன்னார்கள். இந்த இலாகாவிற்குத் தேவையான பல பொருள்களையும் இப்பொழுது தனிப்பட்ட துறைகளிலே பல கம்பெனிகள் பூர்த்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அதே வேலையைத் திரும்பவும் நாமும் எடுத்துக் கொண்டுசெய்து, தனிப்பட்ட துறைக்கும் நமக்கும் ஒரு போட்டியை உண்டாப்பதற்காக கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை நமக்குக் கிடையாது. ஆகையால், எதை எதை அரசாங்கம் தன்னுடைய இலாகாவைக் கொண்டு, இலாகாவின் நிபுணர்களைக் கொண்டு செய்யும் போது, மற்றவர்கள் செய்யமுடியாத வேலையைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒருக்காலும் தயங்காது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, இப்பொழுது மேட்ரீலே ஒரு ஓர்க்ஷாப் அமைத்திருக்கிறோம். அங்கே

23rd April 1959] [Sri V. Ramaiah]

பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதுபோன்று இன்னும் மற்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் கஷ்டம் இருக்காது. அதையும் பரிசீலனை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

ஹரிஜன காலனிகளுக்கு இன்னும் வேகமாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. சமீபகாலம் வரைக்கும், மின்சார இலாகா எந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கினாலும்—சம்பந்தப் பட்ட பஞ்சாயத்து, ஹரிஜன தெருக்களை விட்டுவிடவேண்டுமென்றால் சலபமாக விட்டுவிடுவார்கள். பஞ்சாயத்தினுடைய நல்ல எண்ணம் இல்லாமல் போய்விட்டால் ஹரிஜன காலனிக்கு மின்சாரம் போகாது. அந்த நிலைமையில் ஒரு பெரும் மாறுதலைச் செய்திருக்கிறோம். புதிதாக உருவாக்கக்கூடிய எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அந்தப் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனக் காலனிக்கு மின்சாரம் போகும் என்ற முடிவு செய்துவிட்டதான் அந்தத் திட்டத்தை அங்கீகரிக்க முடியுமெய்யொழிய அந்தக் காலனியை விட்டுவிடவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தக்க காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். அதை அங்கு இன்ஜினீர்களும் பஞ்சாயத்தும் கூடி முடிவு செய்துவிடக்கூடாது. கலெக்டரே நோடியாகப் பார்த்து, அவர்கள் விதிலிக்கு கொடுக்கலாம் என்று தீர்ப்பு சொன்னால்தான் விதிலிக்கு கொடுப்போம். இனிமேல் எந்த பஞ்சாயத்திலும் அமையக்கூடிய மின்சார விஸ்தரிப்பில் ஹரிஜன காலனியும் கண்டிப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுவரும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. இந்த முடிவு எடுப்பதற்குமுன் எத்தனையோ பல ஆயிரக் கணக்கான காலனிகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலனிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதென்றால், ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் முன்வந்து வருஷமொன்றுக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாயோ ஒன்றரை லட்ச ரூபாயோ கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு வருஷத்திற்கு இருபது கிராமங்கள், முப்பது கிராமங்கள் என்றுதான் கொடுக்க முடியும். ஆனால், பிரச்சனை ரொம்ப முக்கியமானது. அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய பிரச்சனை. ஆகையால், ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த ஆலோசனைக் குழுவும் ஒன்றுசேர்ந்து, இந்த அடிப்படையான பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முக்கியமான இடம் கொடுத்து, இன்னும் அதிகமான மான்யம் கொடுத்தால் கண்டிப்பாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். பத்து ஆண்டுகாலம் வரைக்கும் தள்ளிபோட எனக்கே மனசு இல்லை. அவர்களும் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகையால், பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தக் கொடிய பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும்.

SRI. M. P. PERIASAMI : கவர்ன்மெண்டே பணம் போடுவதற்கு முன்வரலாம்.

THE HON SRI. V. RAMAIAH : அதுவும் கவர்ன்மெண்டுதானே.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் நமது மாகாணத்தின் தேவை என்ன என்பதையும் வருங்காலத்தில் எந்த அளவுக்கு அது சாத்தியமாகும் என்பதைப்பற்றியும் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதற்கு சில புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறேன். நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா மின்சார வசதிகளையும் உருவாக்கி, ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் பவர் மற்றுள்ள எல்லா பவர்களையும் உருவாக்கியிருக்கிறேன். நெய்வேலி திட்டம் உருவானாலும் கூட நமது மாகாணத் தேவையை நாம் பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

கனம் ஸ்ரீ நிவாசய்யர் குறிப்பட்டது போல், மேட்டூர் அணை உருவாகிய போது சாதாரணமாக அங்கு உண்டாகிய ஒரு ஓட்டையை மட்டும் மூடி வைத்திருந்தால் நமக்கு ஏழு கோடி ரூபாய் மிச்சமாக இருந்திருக்கும். அப்பொழுது இருந்த நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு வருங்காலத்தைப்பற்றி எண்ணம் இல்லை. அங்கு மின்சார நிலயத்தை உருவாக்கக்கூடிய காலத்தில், அப்பொழுது 40 ஆயிரம் கிலோ வாட் உற்பத்தியாகியது, அந்த அளவுகூட இந்த மாகாண மக்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களோ என்ற அச்சம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேகம் அப்பொழுது அவர்களுக்கு இருந்தது. இந்த மாகாணத்திற்கு 40 ஆயிரம் கிலோவாட் தேவையிருக்காது என்று நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் இன்னும் எவ்வளவோ அதிகப்படியான மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது நமது மாகாணத்திற்கு. இப்பொழுது பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்து திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கீம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒரு கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். 1970-ம் ஆண்டு எவ்வளவு கிலோ வாட் தேவைப்படும் என்று 1950-ம் ஆண்டில் கணக்குப்போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குப் பூராவையும் நம்பி விடக்கூடாது. அதை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். அச்சாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்னவென்றால் மாகாணம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை மட்டும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள், அந்தக் கணக்கு முற்றிலும் தவறான கணக்கு. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அபிவிருத்தியையும் மற்ற அபிவிருத்திகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் இந்தக் கணக்கு தவறு என்று கானலாம். இன்னும் ஹைட்ரோ பவர்; தொர்மல் பவர் எல்லாம் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அராங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றால் கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடைபடுவோமென்று என்பதுதான்.

இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள்—ஐம்பது வருஷ காலமாக இந்த இலாகா வேலை செய்து வருகிறது என்றும் சபீப காலமாக இந்த இலாகா திறம்பட வேலை செய்து வருகிறது என்றும், இந்த இலாகா அதிகாரிகளைப்பற்றி பெருமையாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய இலாகா அதிகாரிகளைப்பற்றி பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட வருத்தம் கிடையாது. என்னுடைய இலாகா அதிகாரிகள் நன்றாக வேலை செய்தால் அதனால் எனக்குக் கஷ்டம் இல்லை. 1930-31-ல் மேட்டூர் அணைக் கட்டியபோது அதிலிருந்து மின்சாரத்தை உருவாக்கக்கூடிய காலத்தில் நம் முடைய மாகாணத்திற்கு 40 ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் கூட தேவைப்படாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதனால் அது முதற்கொண்டு அபிவிருத்தி அடையவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது நமது நாட்டின் நிலைமை வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் கணக்குப் போட்டுச் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் அவர்கள் அராங்கத்தினுடைய கொள்கையை அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. தொழில் வளம்பெற வேண்டும் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நாம் ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் தங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் தங்களுடைய கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய அளவில் கிராம வாசிகள் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாக இருக்கிறது. மின்சார சப்ளை கேட்டு அதைக் கொடுப்பதற்கு இன்னும் ஐந்தாறு மாதங்களாகும் என்று சொன்னால் கிராமவாசிகள் அதற்குக் கணக்குப்போட்டுக் கொடுத்தால் கிடைக்க முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் முன்னேற்ற

23rd April 1959]

[Sri V. Ramaiah]

மடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மின்சார சக்தியை உடனே கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், கனம் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவோ யோசனைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பதில் சொல்வது என்பது முடியாது. சிலவற்றிற்குத்தான் பதில் சொல்ல முடியும். (ஒரு அங்கத்தினர் : லைசென்சுதாரர்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே). இது ரொம்பவும் முக்கியமான சமச்சாரம் தான். அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன், ஆனால் மறந்து போய் விட்டேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. லைசென்சுதாரர்களுடைய பிரச்சனை இரண்டு வருஷ காலமாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. அவர்கள் எந்த எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால் ஏதாவது திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இருந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தால் திட்டங்களை முடிக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை இரண்டு வருஷ காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பாக இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் அவர்களிடத்தில் இல்லாமல் இருந்தது. இதற்கு முன்னதாக அவர்களே மின்சாரத்தைப் பரப்புவதற்கு முன் வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கடன் கொடுத்தால்தான் பரப்புவதற்கு முன் வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தை கடனுக்கு எதிர் பார்ப்பது என்பது சரியல்ல. எப்பொழுதும் எதிர் பார்க்க முடியாது. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அது நல்லது அல்ல. விஸ்தரிப்பு திட்டத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று யாராவது போய் கேட்டால் உடனே அவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று யாராவது சொன்னால் அதற்கு அவர்கள் அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தால் தான் அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற அடிப்படையில் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பதிலை பார்த்தால் அவர்கள் தங்களுடைய கடமையை தட்டிக்கழிப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேகமும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை போய் கொண்டே இருக்கக்கூடாது. இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதற்காக சட்ட நிபுணர்களைக்கொண்டு ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டுக்கு ஒரு அதிகாரம் கொடுப்பது என்றும், அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் மின்சார போர்டு விஸ்தரிப்பு வேலையை மேற்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது அப்படிக்கொடுத்து லைசென்சுதாரர்களை இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் போர்டு விஸ்தரிப்பு வேலையை மேற்கொள்வது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இது இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது அமுலுக்கு வந்து விடும். லைசென்சுதாரர்கள் எந்த விதமான அச்சமும் பட வேண்டியதில்லை. நாமோ அவர்களுக்குக் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்போகிறோம். எந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் அவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்போகிறோம். அதனால் அவர்கள் எந்த விதத்திலும் பயப்படவேண்டியதில்லை. அவர்கள் வேண்டிய மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கிடைக்கப்போகிறது. அதனால் அவர்கள் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு மனது இருக்க வேண்டும். இதற்கு முன் அவர்கள் வேறு விதமான நிலைமையில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. கடனை மட்டும் அவர்கள் நம்பி இருப்பது என்றால் அது சரியல்ல. விஸ்தரிப்பு வேலையில் அவர்கள் கொஞ்சம் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில் அவர்கள் தங்கள் விஸ்தரிப்பு வேலையைச் செய்ய

[Sri V. Ramaiah]

[23rd April 1959]

வேண்டும். மற்ற இடங்களில் மின்சார போர்டு விஸ்தரிப்பு வேலையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்களுடைய பகுதிகளில் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளா விட்டால் போர்டே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். அந்தக் கருத்தைக்கொண்டு ஒரு உத்தரவு போடுவதாக இருக்கிறோம். அது விரைவில் அமுலுக்கு வந்து விடும். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்த பிறகு அமுலுக்கு கொண்டு வர தயாராக இருக்கிறோம். அதைவிட்டுவிட்டு நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு இந்த லேசென்சிக்ஸ் முன்வந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இன்றைக்கு நாங்கள் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் ஏதோ இதனால் பெரும் கஷ்டம் வந்துவிடும் போலத் தோன்றலாம். ஆனால் கஷ்டம் வருவதற்கு நியாயமே கிடையாது. ஆகவே லேசென்சிக்ஸும் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இன்னும் பல நல்ல கருத்துகளைச் சொல்ல முன்வந்தால் அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் இன்றைக்கு நாங்கள் இந்த முடிவுக்கு வந்த தற்கே லேசென்சி பகுதிகளில் உள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்து மு் லீர்பாஹு முதலியவர்கள் கூடப் பேசினதுதான். அவர்களுக்கு, மற்ற இடங்கள் வளம் அடைவதைப் பார்த்து—தங்கள் பிரதேசத்தில் லேசென்சிகள் விஸ்தரிப்புக் காரியங்களைச் செய்ய முன்வருவது இல்லையே என்று ஒரே கோபம். அவர்களுக்குக் கோபம் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் எனக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே கவலை கிராம விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் மிகக் குறைந்த காலத்தில் உதவி செய்யவேண்டும் என்பதுதான். அதற்காகவே தான் சர்க்கார் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். இப்போதும் நான் முன்பு சொன்னமாதிரி லேசென்சிக்ஸும் தானே முன்வந்து பல நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னும் எத்தனையோ பிரச்னைகள். நண்பர் கோதண்டராமன் பேசுகின்றபோது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத சிக்கல்களெல்லாம் உண்டா னால் என்ன செய்வது என்பது போன்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் சிக்கல்கள் எப்படி வரும் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தச் சபையில் அரசாங்கத்தையும், பெரிய அதிகாரிகளையும் மட்டும் பாராட்டிவிட்டு அடித்தளத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நாம் நன்றி தெரிவிப்பது இல்லையே என்றார்கள். அது அப்படி அல்ல. மேலே இருக்கிறவர்களைப் பாராட்டினாலும்கூட அந்த இலாகாவில் கீழ்த்தட்டில் வேலை செய்கிற அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் அந்தப் பராட்டுதல் உரித்தாகும். தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் பெருமை இல்லை. என்னுடைய பெருமை—எனக்கு அளிக்கிற புகழ் எல்லாம் என் இலாகாவில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் பொதுவானதாகத்தான் கருதுகிறேன். குந்தா திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வேலை செய்கிறவர்கள் மிகவும் மகத்தான தியாகம் செய்கிறார்கள். இவர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் நீக்கவேண்டும் என்பது என் அவா. எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்துவருகிறோம். சமூக சேவையில் ஆர்வம் உள்ள அநேகம் உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். எங்கு எங்கோ அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்வதைக்காட்டிலும் இந்தக் குந்தா திட்டப் பகுதியில் அவர்கள் சமூக சேவை செய்ய முன்வரவேண்டும். இந்தப் பகுதியில் அதாவும் அங்கே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்களை அறியாமலே நாட்டுக்குப் பெரும் தியாகம் செய்துகொண்டிருக்கிற இடத்தில் அவர்கள் சேவை செய்ய உடனடியாக முன்வரவேண்டும். சோஷல் வெல்பார் போர்டுக்கு நாங்கள் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு அவர்கள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரச்னையில் சமூக சேவா ஆர்வம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும் என்று

[23rd April 1959]

[Sri V. Ramaiah]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வறுமையைப் போக்குவதற்காக இந்தப் பகுதியில் அநேக ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள் என்கிறபோது மற்ற இலாகாக்கள் அத்தனையும் இந்தச் சமயத்தில் கூட ஒத்துழைக்கவேண்டும். இந்தச் சபையிலும் அநேகம் அங்கத் தினர்கள் அங்கே வேலை செய்துவருகிற அதிகாரிகளையும், ஊழியர்களையும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தப் பாரட்டுதல் களுக்கு எல்லாம் காரணமாக—தகுதி உடையவர்களாக அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதுவும் கடுமையான சீதோஷ்ண நிலைக்கிடையே—அதுவும் கொடிய நாகப்பாம்புகள் எல்லாம் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு சமயம் ஒரு இன்ஜினியருக்காக கட்டப்பட்டிருந்த குடிசையில் மேலே நாகப்பாம்பு தொங்குவதைக் கண்டு அவர் வெளியே ஓடிவந்தார். அவர்களது சேவைக்கு ஈடு இணை கிடையாது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூடச் சொன்னார்கள், நமது என்ஜினியர்களுக்குக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு முதல் தரமான என்ஜினியர்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் போய்விடுகிறார்கள் என்று. அதுவும் உண்மை என்றுலும்—நம்மிடம் இருப்பது மூன்றாம் ரக என்ஜினியர்கள்தான் என்றுலும் இவர்களுடைய சேவையே நமக்குப் போதுமானது. இவர்கள் ஆற்றுகிற பணியே நமக்குப்போதும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஒரு விஷயம். குந்தா திட்டத்திற்கு நமக்குப் பெரும் உதவி கானடா தேசத்திலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. நான் வந்தாலும் வரா விட்டாலும்—கானடா தேசத்திலிருந்து உயர்ந்த அதிகாரிகள் இங்கே அடிக்கடி வந்து பார்த்து இங்கே ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களை எல்லாம் உடனுக்குடன் தீர்த்துவிடுகிறார்கள். சென்னையிலிருந்து ஒரு காரியம் ஆகவேண்டுமானாலும்கூட பலதனங்கள் தாமதப்படலாம். ஆனால் இங்கே எந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டாலும்—கானடா தேசத்திலிருந்தே—பல மணி நேரத்திற்குள்ளேயே தீர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த அளவு அவர்கள் கருவி கரணங்களிலும், நுட்பமான அறிவுள்ள என்ஜினியர்களின் உதவியைக் கொடுத்தும் நம்மோடு ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். எத்தனையோ பல ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து இங்கே வந்து நம்முடைய திட்டத்தை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளேயே முடிப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிற இந்த என்ஜினியர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும். கானடா தேசத்தாருக்கும் நம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு கிழக்கு நாகாளான ஜப்பான் போன்ற பல்வேறு நாட்டினுடைய உதவி—இந்திய சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பு—நல்லெண்ணம் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் நம்முடைய மின்சார திட்டங்களை எல்லாம் வெற்றிகரமாக குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திற் குள்ளேயே முடித்துவர முடிகிறது. ஒரே ஒரு விஷயம். மத்திய சர்க்காருடன் போராடியாவது பணம் பெறவேண்டும் என்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். போராட்டம் என்பதே இங்கு அவசியம் இல்லை. காலாகாலத்தில் இந்த மின்சார அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நமக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய பொதுவான சுமுக மான நல்லெண்ணம் உறவுடன்கூட எல்லாக் காரியங்களையும் நம்மால் சாதிக்க முடியும். அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri N. K. Palanisami, Sri A. A. Rasheed and some other hon. Members rose . . .

[23rd April 1959]

MR. SPEAKER : I cannot allow so many Members to ask for information. I shall allow only the hon. the Leader of the Opposition.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, my submission is this. The Electricity Board has been doing very good work and nobody denies that fact. But so far as the Consultative Committee is concerned, according to section 16, it is very clearly stated that its strength should be not less than seven and not more than fifteen minutes and the other two Party Leaders, Sri Pakkirisami denies that. My submission is that representation should be given to all the parties and also to the consumers. That is all.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Minister going to reply to the point raised by the hon. Leader of the Opposition?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir. I have already replied.

MR. SPEAKER : All right. I adjourn the House till 1 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

7